

Oglas, pripodana itd.
tiskati i račinjavati se na temelju
običnog cincika ili po dogovoru.

Novci za predbrojku, oglase itd.
saju se napunicom ili pučkom
nicom post. štedionice u "Beću"
na administraciju lista u Puli.

Kod naručbe valja točno označiti ime, prezime i nazivljujući
poštu predbrojnika.

Tko list na vremenu ne primi,
peka to javi odpravniku u
otvorenem pismu, za koji se
ne plaća poština, ako se iz-
vana napiše "Reklamacija".

Cekovnog računa br. 847-849.

Telegraf listak broj 38.

Odgovorni urednik i izdavatelj Josip Hain. — U nakladi tiskare J. Krimpotić i drugi u Puli. — Glavni suradnik prof. M. Mandić u Trstu. (Via Chiozza 12).

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu male stvari, a ne slogom sve polkvarje.“ Naroda poslovica.

Istarski sabor.

U Puli, 13. studenoga 1903.

Sjednica IX (12.)

(Nastavak)

Zast. dr. D. Trinajstić reče na to
kod rubrike III. (Troškovi za naučne
svrhe) Visoki sabore! Težnja za savršen-
stvom prirođena je svakom čovjeku pa
tako i narodu, koji nisu nego skup po-
jedinaca. U toj težnji nije ni naš narod
zaostao, nego hoće, da i on dođe do sa-
vršenstva i da napreduje.

Mi vidimo, da je u ovom proračunu
za god. 1904. ovdje uvršteno 482.000 K.
za škole. To bi bilo više nego 4. dio po-
krajinskog proračuna. Doista bi nas ve-
selio vidjeti toliku svotu kao trošak za
školstvo, kad bi znali, da trošak ide ne-
pristrano medju pučanstvo Istre.

Ali kako se jur iz prijašnjih razpava
u visokom saboru uzpostavilo, to se kod
nas nedogadjaja. Tu se naime opaža, da je
skoro cijeli proračun za školstvo uperen
ne na korist većeg dijela pučanstva, nego
proti njemu. Izaknulo se već više puta,
da hrvatski i slovenski narod sačinjava 1/3
čitavog pučanstva pokrajine, ali je dokaza-
no, da možda niti jedna trećina ovog
troška proračunatog za školstvo ne ide na
uhar tog pučanstva.

Moji drugovi, koji su govorili o škol-
stvu, iztaknuli su iz pojedinih kotara ko-
liko škola manjka u pokrajini. S moje
strane istaći mi je samo, što se tiče na-
šeg pazinskog kotara. Ovdje je za pučko
školstvo postavljena stavka od 343.000 K.
Što se tiče tog troška, moram opaziti,
da nije u kolari pazinskom za hrvatski
dio puka ni najmanji dio upotrebljen.

Visoka vlada postavila se u dogovor

sa zemaljskim odborom, da imaju otvo-
riti svake godine 3 nove škole u po-
krajini. Uslijed toga sporazumka dobila su
pojedina školska viša naloga, da sastave
imenik okružja, u kojima bi se imala otvo-
riti škola. Znam, da je u kolari pazinskom
načinjen popis jur pred 6 godina,
polag kojeg bi se moralno obnoviti ništa
manje nego 40 pučkih škola. Uzprkos
tomu vidimo, da nemožemo dači do ni-
jedne škole, jer to priči zemaljski odbor.
Opaziti mi je, da je od onih 40 škola
imalo oćišti na samu pazinsku občinu
8 škola, a ipak se nijedna neotvara. Spominjem,
da je mnogo koraka učinjeno za to,
da bi se obnovila škola u pazinskom
polju. Već se 15 godina to pitanje mite
od jednog uredu do drugog, do zemaljs-
kog odbora, do namještajstva, od ovoga
do kotarskog školskog viša, pa onda
opet natrag, a škole među tim neima.

U gradu Pazinu ima ništa manje
nego 7 razreda talijanske pučke škole a
samo 3 razreda hrvatske pučke škole. Za
te škole doprinosi proračun 6000 K., k
tomu doprinosi nesamo grad, nesamo
školski okružje, nego i cijela porezna ob-
čina Pazin, koja doprinaša za školske
zgrade 30.000 for. Uzprkos tomu nemože
se dobiti jedne pučke škole, akoprem ima
160 djece bez škole.

Doprimese se za škole i takozvane
škole, koje plaća nametom ciela
občina, dakle i oni, koji neuživaju blago-
dati škole.

Ima i drugih troškova, koje moraju
izvanski stanovnici doprinosaši. Osnovali
su naime u onoj občini zemaljsku talij-
ansku realnu gimnaziju. Da se može po-
dici zgradu za gimnaziju, užela je ciela
porezna občina zajam od 120.000 K., i ono
pučanstvo, koje neima niti pučke škole,
sile, da doprinasu za gimnaziju, koju uči-
njena samo za prikos i akoprem postoji
zakon, po kojem mora vlada svuda otvo-
riti pučke škole, gdje su za to postavljeni
uvjeti, vidimo, da vlada samo gazi zakon,
da neotvara škole, gdje to puk zahtijeva i
gdje postoje već svu uvjeti.

Mislim, da ona vlada, koja nije ka-
dra štititi svojih zakona, koja te zakone
sama gazi, mislim, da je zbila bankerata.

To mogu izdati glede pučkih škola,
a sada ću se osvrnuti na stavku I. t. j.:
trošak za gimnaziju u Pazinu od 42.000 K.
Neću poricati gospodi od većine, da nebi
imali prava brinuti se za bolji odgoj svoje
djeca, ali istakto morate, vi priznati, da
imamo i mi to pravo, te prema tomu ako
bi htjeli Vi biti pravedni, da bi morali
skrbiti ne samo za svoju djecu, nego vo-
diti, brigu i za djecu hrvatskoga i sloven-
skoga naroda. Kad je pak e. k. vlada na-
kon mnogih zahtjeva i molba otvorila
konačno nakon 5 vječkova u knježevini pa-
zinskoj hrvatsku gimnaziju, skočio je to-
bože s plemenitim ponosom zemaljski od-
bor, te se je brzo pozvao na stare za-
ključke sabori i otvorio tamо i svoju talijansku gimnaziju. Kažete u izvještaju,
da je to posljedica ili bolje reći zahtjev
obrane našeg stanja Istri. Pogledamo
i okolnosti, vidjeti ćemo, jeste li vi ili mi
tamo kod kuće.

Kotar pazinski broji oko 43.000
stanovnika. Od tih je upisano 38.000 kao
Hrvati a 5 ili 6000 kao Talijani. Kako
vidite, talijanski živali čini u kotaru pa-
zinskom tek 16. dio pučanstva, dočim
Hrvati čine 81%. Hoćete li učiti umjestu
občinu pazinsku, opaziti ćete, da pučan-
stvo ciele te občine iznosi oko 15.000
duša, a od toga su upisani 13.500 kao
Hrvati, a kao Talijani samo njih 1500
duša. I tu talijanski živali čini tek 10. dio
pučanstva. Zadjimo na uži krug. Gradska
občina Pazin broji oko 3800 stanovnika,
a od toga su upisani kao Hrvati 2.700,
a kao Talijani 1.100, dakle u samoj grad-
skoj občini pazinskoj čine Hrvati 7/8 pu-
čanstva, a Talijani tek 1/8. — A da su ti
brojevi istiniti dokazu izbori bilo za
revinsko više, da je zemaljski sabor, jer
svaki put je broj hrvatskih glasova barem
dva puta tolik, kolik je broj talijanskih
glasova.

U Pazinu nije dakle vaša kuća. Naša
je kuća tamo od starine, jer ako se i po-
zivjete na historijska prava glede obale
istarske, morate se pozivati samo za obalu,
ali Pazin nije nikada podlegao — i pod-
ao pod talijansku državu, izuzam u rim-
sko doba, kad je celi poznati svet bio
pod rimskom državom.

Ak idimo dalje, pa pogledajmo i one, koji se upisuju za Talijane u Pazinu. Vi-
dimo tu, da su mnoga imena na vič-
i Roditelji a možda neki i sami došli su u
one krajeve iz Ribnice, Kranjske, a ne-
koj čak iz hrvatskoga Primorja u najno-
vije doba. To su ti takozvani Talijani u
pokrajini. Tko je stvorio to talijanstvo?

To imamo zahvaliti vladu, za koju kažete,
da je naša zaštitnica. Ona, čim je došla
u te krajeve, poslala je, taino išpi broj
svojih činovnika, koji nisu znali drugče
nego li talijanski govoriti. Takav sustav
vlada, žalivo i danas te narod nemože
više ni govoriti u svojem jeziku ili biti u
njem preslušan kod suda i drugih oblasti.

To je odgovor vama, koji velite, da
je bila nužda otvoriti talijansku gimnaziju.
Ali možda vas mogu i razumjeti: Čul-
sam u danas u ovom saboru, kakva vas
načela vode u Istri. Tvrđite naime, da
ćete i nadalje ostati na istom putu kano-
i do sada t. j. na posvemašnjem njezjanju
našega naroda, a opazili ste, da se narod
ipak neda, pod vašu vlast, da ju hoće
skinuti i doći do svoga prava. Kad ste
to opazili, ustrojili ste svoju gimnaziju
da njom našu djecu zavedete na put ne-
morala i bezznačajnost. Ali vi hoćete
stvarati djela proti naravi, a da vam to
ipak nekako podje za rukom, uzimate si
na pomoć stavku: iznos određen za pod-
poru djacima. Vidimo uvršten za to iznos
od 24.000 K. Od toga iznosa, u koliko
mi je kao član zemaljskoga odbora po-
znat, tek 1500 K podijeljeno je učenicom
hrvatske i slovenske narodnosti, a sve
ostalo, došlo se je ili talijanskim djacima
ili onjima, koje hoćete da se dobijti. Znam,
da je p. k. v. 25.-36. djaka iz hrvatske
gimnazije podneslo molbu na zemaljski
odbor, za podporu. Bili su to izabrani
mediji, najboljima, a kako i sami znate,
da su naši djaci najvećim djelom sinovi
roditelja, koji nemogu trošiti na nauke
svoje djece. Uzprkos tomu, niti jedan od
njih nije dobio ništa, nego su svi bili od-
bijeni. To je strast, koja vodi vaš rad.
Ali tog postupka nemožemo dati naš glas
našim našim glasom potvrđivati ove stavke u
proračunu, koje su učinjene jedino za to,
da tari paš narod. (Opetuje isto talijanski).

Zast. Varetom se svojim načinom
osvrće na prigovore predgovornikah u po-
gledu školstva. : : : : :
Zast. Stanger reče na to: Jučer i
danas bilo je dostao govor o školama, ali
ipak Šta tim potrebam, da i ja nesto ka-
žem. Govori se o mnogim kotarama;
a meni je treba reći par reči o tom, što
se događa u Liburniji, kako onda po-
stupa i zem. odbor i zem. školske više.
U Liburniji, kako je poznato, neima Ta-
lijana, a ipak ima talijanskih škola više
nego hrvatskih. U koju svrhu to će-
zнати vi; mi toga nemožemo razumjeti.
Kakve se potrežke čine za ustrojenje jedne
naše škole, kako se krši pravo kod po-
punjivanja učiteljskih mjeseta, o tem će ja
večeras, koju reći. Posto će vas stvar
možda zanimali, ja ću o tom nastaviti
talijanskog. (Govori o obširno talijanski o
postupanju školskih oblasti u Liburniji,

izlazi svakog četvrtka u
pozadini.

Netiskani dopisi se ne vrše
i ne podpisani ne tiskaju, a
nefrankirani ne primaju.
Preplaćata se poštarnom stoj-
ilu K. u obć. } na godinu
ili K. "5", odn. K. 250 na
pol godine.

Izvan carevine više poštarna.
Plaća i utuđuje se u Puli.
Pojedini broj stoji 10 K., zato-
stali za h. koli u Puli, toli-
čivan iste.

Uredništvo i uprava nalazi se
u Tiskari J. Krimpotić i dr.
(Via Sissano), kamo neka se
naslovljuju sva pisma i pred-
plate.

Zast. Kompare osvrnu se u kratko
talijanski na pitanje pučke škole Pla-
vijah.

Prisjednik Chersich odgovara pred-

govornikom i gleda škole u Plavijah i
gleda popunjavanja učiteljskih mjeseta u Vo-
loskom i u Opatiji.

Vladin zastupnik odgovara pred-
govornikom većine i manjine, koji si pred-
baciše uzajemno, da su Benjamini vlaste,
da je to dokaz kako je vlast jednim i
drugim jednak povedena.

Zast. Spinelj reče, da mora odgo-
voriti vladinom zastupniku na njegovu iz-
javu. G. vladin zastupnik kazao je, da
pošto mi s ove strane kuće govorimo
gospodi i s one strane, da su Benjamini
vlaste, a oni da to isto kažu nama, te da
se ima odatle zaključiti, da c. k. vlasta
prijeđeno postupa. To nije nista nova; to
samo čuši često i u parlamentu, ali ja ēu
mu odgovoriti na to, što sam odgovorio
i ministru, da vlast nebi smjela gledati
na to, što mi njima i oni nama govore,
već bi morali izpitivati, da li se pravedno
radi i zakon vrši, a onda to jedva reći
jeli pravo ili nije. A ovako se izvaditi i
ako se jedni i drugi tuže, da vlast onda
pravo radi, to je posve izprazan izgovor.
Gospoda od vlaste morali bi izpitivati či-
njene da li slaju sa zakonom. Toliko g.
vladinom zastupniku.

Gosp. Chersichu, koji je govorio o
pravednosti zemaljskog odbora, moram na
neke stvari također odgovoriti. Eto kako
pravedno radi zemaljski odbor, i na ovo
gleđajte, g. vladin komesar, što jedan
drugomu govoriti.

Voloska sastoji uz dve porezne ob-
ćine; Volosko i Opatija. Tu obstoje dvo-
razredna talijanska pučka škola. U Opa-
tiji jednorazredna talijanska škola; na
Voloskom nijedna hrvatska škola, a u
Opatiji jedna. U toj mjestnoj občini ima
dakle tri škole, i to dve talijanske i jedna
samo hrvatska. Talijanska škola ima tri
učiteljske sile za 40+23 djece, dakle za
63 djebe, dočim ima djece hrvatske, koja
polaze družbinu školu, našim novcem us-
trojenu u Opatiji 168, a na Voloskom
ima 90 hrvatske djece bez škole. Razu-
mijeti li to, gosp. komisaru? Sad gledajte
oko je Benjamin mi ili oni, te je li vlasta
pravedno radi? Ondje za 63 djece 3 uči-
teljske sile, ovdje za 168 i go djece, dakle
ukupno za 258 djece jedan učitelj! Hto
sam samo konstatovati kako bi se vlasta
htjela na lako oprati, i kako nisu istiniti
zaključci, koje čini. (Na galeriji pljeskanje;
predsjednik opominje občinstvo. Spinelj
izrekao je ono male retiči uzdignutim i
oštrim glasom).

Zast. Laginja odgovori vladinom za-
stupniku također rezko u talijanskom je-
ziku.

Zast. Mandić: Izbjeglo je nešto obim
mojim predgovornicima t. j. da nas na-
zivlju Benjamini vlaste a g. komesar je
najbolje sam pokazao gdje li su Benjamini
vlaste. Nas je naime posve mimošao te je
govorio same talijanske!

Zast. sr. Trinajstić (rubrika III. stavka 6.) Visoki sabore! Kad sam kod rubrike II. prigovorio nekim stavkom, kojim nije bilo mesta, odgovor je izvestitelj finansijskog odbora, da je tonu krivo samo to, što imamo kratko vreme i što se tješta obstrukcija. Nevjerujemo tomu, jer sve, što je bilo podneseno, bilo je i razpravljeno. Da je svemu tomu najviše krije nerad saborskih odbora, dokaz mi je i izveštje glede točke 6. ove rubrike, gdje sam našao, da je bilo postavljeno 10.000 K više, nego li je bilo potrebno, pa se nije dalo tolike briže, da se što briše, nego se je to bacilo pod naslov 8. dana tim vlast zem. odboru, da može povolji razpolagati sa ono 10.000 K više. Mi toga nemamo odobriti, jer neimamo nikakva povjerenja u zemaljski odbor. (Opetuje isto talijanski).

Zast. Mandić (rubrika IV. troškovi za kulturu zemlje) Visoki sabore! Moram se najprije osvrnuti na izjavu jednoga od mojih predgovornika, i to pošt. g. Bartolića, da opetujem nešto obrisnije ono što je rekao drug dr. Trinajstić. — Reklo se je naime opetovno u ovom saboru, a stalni smo, da će se i u novinama širiti ista neistina, da smo naime mi krivi našom tobož obstrukcijom, što nije više posala svršilo. To pako nestoji. Vi ste nam predložili tri zakonske osnove, i te su osnove već rješene, a bilo bi i više toga rješeno, kad bi se bila za to saborska većina više brinula. Skoro mjesec dana smo ovdje, a imali smo jedva 9. sjednica. Neko vreme se većina međusobno posvadjenja durila, kano blebetave žene, a kasnije nije ništa radila, pa sad baca krvinju zbog toga na nas. Odgovaram na to, da je to prostlaž.

Prelazeći na rubiku IV: troškovi za kulturu zemljišta, ograničujem se samo na tu prvu stavku t. j. na zemaljski agrarni zavod, na zem. kulturno vjeće i na odbor za pošumljenje krasa.

Zemaljski agrarni zavod postoji od 3 čimbenika, kojima samostalno upravlja. To je škola, koja obстоje tobož za mladiće, koji se posvećuju gospodarstvu, drugo je zem. konoba, a treće zemaljska pokrajinica. Mi smo skoro svaki put, odkad smo u sabor, prosvjedovali proti prvoj točki, naime proti takvoj školi, koja se uzdržaje na zemaljske troškove, te bi imala koristiti poljodjelskom staležu, i koja služi samo talijanskim poljodjeljem Istru. Kako čujem, ima do 20 mladića u toj školi. Uzdržaje se dakle čitava škola iz zemaljskih sredstava za samih 20 mladića i to talijanskim poljodjelacima. Naši seoski gospodari za koje uviek tvrdite, da ni na nizem stepenu kulture, neimaju prilike, da bi se okoristili tom školom; koju plaća pokrajina, dakle i porezovnici hrvatski i slovenski. Kad bi ta škola htjela odgovarati pravoj svrzi, morala bi pribaviti ako i ne sasvim hrvatski, a to bar jednako hrvatski i talijanski jezik kao naukovni tako, da bi se mogli njome okoristiti hrvatski i talijanski poljodjelci. Ovakova, kakva je nesamo da nam je na teret, nego i na štetu, jer se na istu troše zemaljski novci. Drugi predmet, koji spada pod zemaljski agrarni zavod, jest zemaljska konoba ili pivnica, u kojoj čine gospodarčinovaci zemaljskog gospodarskog vjeća i zemaljske pokrajinice svoje pokuse. U toj konobi prieđe se godimice više stotina hektolitara vina, što ga prideljuju na zemaljskom posjedu u Poreču i se grožđje inače dobavlja. Tu se čine razni pokusi s grožđjem, dolično s vinom, ali premda ta konoba postoji više desetak godina, ipak od tih pokusa imamo malo koristi. Sami se bo tužile, da nam neima istarsko vino prave prodaje, jer da je neuskusno, te ne može konkurrirati s dalmatinskim vinom, a još manje s vinom, koje se u sjevernijim pokrajinama monarchije proizvadja. Premda se čini da se pokuse ljeti i ljeta, do uspjeha se nije još došlo, a to je znak, da se gospoda, koja se time bave

ili ozbiljno time nebave, ili nisu dorasli svojoj zadaći.

Treća čimbenik, kojim upravlja agrarni zavod, jest gospodarska pokrajinica. Ta bi morala imati tu svrhu, da se mladići koji se južne u toj spomenutoj školi praktično vježbaju u svim strukama gospodarstva. Osim toga ima i tu zadaću, da pruža strukovnu pomoć poljodjelcem pokrajinama, da bude gospodarski razvednik za čitavu Istru, da ju snabdjeva kolim mladim voćkama, osobito pak svakom vrsti trsja. U tom pokrajanici bi se moralio ustanoviti koja li vrst voćaka i trsja odgovara najbolje pojedinim krajevinama pokrajine. Ali kao što neodgovara svojoj svrzi ni ona pokrajinica, tako njoj neodgovara ni ona uprava, možda valjani teoretičari, ali u praksi pokazuju jako malo uspjeha.

Mi odsudjujemo dakle djelovanje kolim škole, toli konobu i gospodarske pokrajinice, odnosno onih osoba, koji tim upravljaju.

Druga stavka rubrike t. j. zemaljsko kulturno vjeće. Ja sam opetovano imao prilike govoriti o tom viču još u Poreču, a kasnije u Kopru i ovđje u Puši. Morao sam svaki put požaliti, što je na čelu toj modernoj instituciji, koja je toli potrebita i moralna biti koristna, i koja bi mogla

zbilja činiti čudesa, kad bi shvaćala zadacu svoju, čovjek koji neima ni sposobnosti ni volje, da njezinu zadaću vrši. Na nesreću njezinu je njoj na čelu naš zemaljski kapelan i saborski predsjednik, koji se nezna ni u tom viču, koji je često gospodarske naravi, riešiti svoje strasti političke, dok u njoj sjedi i radi. On je uviek isti, koji je i ovđje, kao što je ovđje strastven proti nam, tako ga nalazimo i

u onom viču protiv naših članova, imenovanih u stalni odbor tog viča, napose proti predsjednikom naših kotarskih druga —, on je svuda i uvjek strančar.

Treća stavka rubrike IV. sadržaje trošak za zemaljski odbor za pošumljenje krasa. Početkom ovog zasjedanja govorio se dosta o tom, kako se lošo postupa kod pošumljenja istarskog-krasa. Neču da oponjeno, što je već rečeno, jer mora da je još svima svježe u glavi, nu i ovdje moram izjaviti, da se mi s načinom pošumljenja krasa nikako neslažemo.

Predjemo li na novčanu stranu te rubrike, to mi je iztaknuti, da je stavka I: zemaljski agrarni zavod proračunana na 55.000 K, dokim je lanjske godine iznosio proračun za istu stavku 45.000 K. Ijetos je proračun veći skoro za 10.000 K. Isto tako je i druga stavka: zemaljsko kulturno viče za 2000 K više proračunana nego li u prošlom proračunu; tako ima i treća stavka: pokrajinski odbor za pošumljenje krasa veći proračun za 3900 K nego li prošli. Nevalja mi napose naglašiti, da ćemo mi glasovati proti rubrici i proti svim njezinim stavkama, ali prije nego li zaključim ove kratke opazke, izjaviti mi je još napose, da mi odlučno odsudjujemo postupanje ravnatelja zemaljske pokrajinice g. Cucovicha. Za njega je bilo dokazano, da poznaj naš jezik, jer je bio rođen u kraju, gdje se govorii jedino hrvatski ili slovenski, a on se ipak ponosi tim, što neće da tim jezikom govorii, premda mu je poznat. Takav čovjek drži se na komakom važnom mjestu, kao što je mjesto ravnatelja zemaljske gospodarske pokrajinice.

Nedavno se je opet izrazilo mjesto tajnika zemaljskog kulturnog viča. To se mjesto ima, poputiti i naša je želja i opravdavan zahtjev, da se na toliko važno mjesto postavi muža strukovno naobražena, koji se bude znao s način u svakoj grani gospodarstva, ali osim toga da bude mogao odgovarati podpunno svojoj zadaći, valja da poznaj hrvatski ili slovenski jezik, jer ne može se varati, da će tobož odgovoriti svojoj zadaći ako se bude mogao služiti samo talijanskim jezikom.

Iz ovih navedenih razloga izjavljam ljeni u taj zavod, moraju kadšto čekati, da ćemo mi glasovati i proti ovoj po više godina. Zgodno bi bilo kad se je kupovalo pokrajinski bolnicu, da se je i na takav zavod mialo. Već ga imadu gotovo sve pokrajine u Austriji samo ne iako smo u svemu zadaju, tako smo i u tom, pa ćemo Bog zna kako dugo čekati, dok dobijemo takov zavod.

Izjavljam da ćemo mi glasovati i proti ovoj rubrici.

Zast. Mandić (rubrika VII. javna sigurnost) Visoki sabore! Moram izjaviti, da premda izgledam komu ratornim, da sam najveći prijatelj mira i reda, te bi bilo na moje, bili bi svuvi svi oružnici, stražari i vojnici. Ali pošto su i ti dandanas još potrebiti, moramo se i s njima baviti. Javna sigurnost dolazi u ovoj rubrici pod stavkom 4.

Glede oružničtvu kazati mi je, da se njegovo središte nalazi za Trst, Istru i Goricu u Trstu gdje se nalazi zapovedničtvu i svi valjda častnici Držim, da to bilo je valjano uređeno, već da bi bilo bolje, da u svakoj pokrajini bude namješten koji od gospode častnika.

Sjela našeg oružničtvu jesu kotarska poglavarstva, te su u mnogih kotarskih oružnicima samo uboda odnosnih kotarskih poglavara. Oni su, kako je bilo u ovom visokom saboru iztaknuto baš s one strane, kadšto prouzročitelji nemira. Oni imadu doduće često jako težku službu, pa ako njoj nisu podpuno dorasli, tada je jako lakho, da postanu rušitelji reda.

Od oružničtvu moralio bi se zahtjevati osim propisanih uvjeta, također i to, da upozna čud u narav onog naroda, među kojim služi, jer kako da upliva na narod, ako ga nepozna. Prvi je pako uvjet svakako taj, da pozna jezik pučanstva, među kojimi živu.

Drago mi je, da je ovđje član zemaljskoga odbora, kojemu su uveđeni državni doznačili na izvještaj ova važna i težka zadaća t. j. izvještaj o oružničtvu i vojničtvu, da ga mogu upitati, da li je istinata vjest, što se pronosi, da su dobili poglavari nekoj seli način, da moraju za oružničke obodnje držati púpravnu sobu. Kada je želim znati od g. izvestitelja, da li ima zemaljski kakvi utjecaj kod razmještavanja oružničtvu u pokrajini ili imamo jedino pravo, da doprinjemo za isto 35.000 K?

Kako rekoh, ja sam velik protivnik oružane sile i bilo bi mi milje, da imamo više putničkih škola a manje oružničkih postaja i više motakal a manje pušaka jer bismo, tada stalno bolje stali.

Što može škola? Što je kadar izvan upliva na narod kaže nam primjer, za koga sam baš jučer od prijatelja puka i pravog apostola naroda doznao. Taj mi je pripovjeda slučaj, koji se je dogodio god. 1880. Velečestni dušobrižnik jedne župe u susjednom ovđje mjestu došao je kao mlad svećenik među same zločince, kojim su se punile naše tanice. On je svojom odlučnošću, liepm primjerom i dobrim naukom doveo svoje župljane na to, da je tamo nestalo tatova, razbojnika i paljku i da se je narod pove upotomio zaslugom toga apostola.

God. 1880. dogodio se je u ovom mjestu na... 3. veljače stražar zlosti i to, da dan s v. Blaža. Na lice mesta došao je sam zapovednik oružničtvu, koji je izjavio onom svećeniku, da nebi postigao on ni za 100 svojih oružnica onoga, što je sam svećenik postigao.

Ja bih, kako rekoh, želio, da nestajem sve, te više oružničkih postaja, i to će biti kad bude u Istri više puške naobrazbe. Daje nam škola pak će odpadati same po sebi oružničke postaje. Izjavljam i kod ove rubrike, da ćemo proti ovoj glasovati.

Zast. M. Trinajstić: Visoki sabore! Naredbom c. k. namjestničtvu od 22. lipnja 1873. određeno je, da se imadu ogranici pratiti od jedne postaje do druge.

Iznimka stvorena je samo za odgon, koji se čini s parobrodom, jer je u §. 7. t. p. naredbe određeno, da, ako se podje parobodom, da se može odagranik voditi i do treće, četvrtne postaje, te se može preskočiti i sve postaje između one, koja je odgon izrekla, i one, u koju mora odagranik biti predan. Ova naredba bila je izdانا god. 1873. kad još nismo imali své one obćine, koje imamo danas, i za to se ima smatrati zastarjelom. Danas imamo i željeznicu, pa bi bilo i pravo, da se iznimke za parobrode protege i na željeznicu, te se nebudu stvaralo tako veliki troškova za pokrajinu. Ako n. pr. ide odgon iz Rieku u Pazin, morati će biti predan u bliznjoj postaji u Kastvu, a ona će ga pratiti recimo do Podgrada odatle dalje u Buzet, a onda tek u Pazin. Sve to prouzročuje i trošak obćinam i smutje i brige, a trošak je to i za pokrajinu, koja mora više davati za hranu. Bilo bi dakle dobro, da se ta naredba promjeni. (Opetuje isto talijanski).

Prijestojnik Chersich odgovara u imenu odbora zadnjemu govorniku.

Prijestojnik dr. D. Trinajstić odgovara zast. Mandiću: Kao izvjestitelj za maljški odbor, u poslovima oružništva imao bi odgovoriti g. predgovorniku Mandiću, da neke njegove upite. On pitao naime, da li su obćine dobile kakav analog sa strane oružničkog zapovedništva glede namještjenja oružnika. Na to mogu odgovoriti, ne iz mog uredovanja u zemaljskom odboru, jer to je bilo prije nego li sam ja tamo došao, da je taj zahtjev u istinu stigao na poglavarstvu, ali to pitanje ostalo je do sada bez ikakvog rezultata.

Nā drugi upit glede utjecaja zemaljskog odbora kod namještavanja oružnika mogu odgovoriti, da zemaljski odbor ne ima nikakvog utjecaja kod toga, nego da to odvise od naših oblasti. U ostalom mogu ga: uveriti, da se i zemaljski odbor u tom s njim slaže, da sve veći tereti bivaju naloženi pokrajini zbog oružništva. (Zast. Andrijić: ipak smo čuli riječ zemaljskog odbora u hrvatskom jeziku!) Zast. Laginja: To je prvi put!

Zast. Laginja govori talijanski. Njegov govor, kako Talijani kvarne imena i sve običaju na svoju, doneti čemo kom prigodom, kad ga talijanski saborski stenograf ispiše.

(Nastavit će se.)

Iz carevinskoga vieća.

Beč, 6. decembra 1903.

Dne 2. decembra bio je na dnevnom redu izvještaj ustavnoga odbora o ukinutju poznatoga §. 14; po kojem vlada sama čini što njoj je draga, kad ne može s parlamentom. Ipak se nije razpravljao taj izvještaj, nego preši predlog českoga zastupnika dra. Ladislava Dvořaka o promjeni tog paragrafa. Česi su metnuli predlog za primjenu u to, jer kad bi glasio na ukinutje, nebi se mogao razpravljati, kao takav, pošto je već ista stvar na dnevnom redu. A bojali su se, da bi većina parlamenta osuđila razpravu o ukinutju bud kako, pak se u obće nebi razpravljalo o ukinutju nit promjeni istoga paragrafa.

Nemci su se protivili u razpravi prešnoga predloga. Predsjednik, na temelju pravilnika, izrekao se je za razpravu istoga i razpravljao se je.

Dr. Dvořak utemeljio je kratko aljastno potrebu promjene, u istom ukuplju §. 14. Dokazao je kako vlada zlorabi taj paragraf, kako ga rabe i za stvari za kojice nebi smjeti.

Posebno njega htjelo je predsjednik za klijentički sjeđnicu, ali je kuća odlučila da se nadaljuje.

Govorio je radikalni Čeh dr. Bara, kakvih 5. ura, najprije česki pak njemački, uvek jako tiho, tako da su ga razumjeli samo oni, koji su posve uza njega bili.

Slijedećega dana nadaljevala se je ta razprava. Najnapadnije bilo je, što je go-

vorio excelenza vitez Jaworski, predsjednik poljskoga kola. On se proti Čehom i njihovoj obstrukciji oštro izrazio. Smjerajući na govor dra. Bara, naročito na češki dio, njegovoga govoru, odsudio je takovo govorjenje, takođe gubljenje vremena, govorom kojega kuća nerazume. Češi je taj razgovor jako razdražila i ozlovoljio. Dovikivali su mu već za govor, a onda označili svoje nezadovoljstvo daljnji govornik dr. Ryba, zast. Chok u stvarnom izpravku i dr. Dvořak, kao predstavatelj u zaključnom govoru. Chok je Jaworskoga i osobno napao kao enoga, koj služi svakoj vlasti. Ostala dvojica iztaknuli su, kako su Česi uvijek i u svakoj prilici podpisali Poljake, te kako se postupak Jaworskoga pričinjava upravo izdajom Čehu u hipu kad se oni očajno bore za najsvećiju prava českoga naroda, te izdajom u obče slavenske misli proti Germanom. Predbacili su mu, da se nije tako izrazio proti njemačkoj obstrukciji, koja bijaše posve neopravdana, dokim je česka opravdana. I mnogi članovi poljskoga kola odustajivali su rici svoga predsjednika, ali su ipak svī kasnije u klubskoj sjednici odobrili postupak svoga predsjednika.

Kod glasovanja o prešnosti predloga bilo je prisutno jako malo zastupnika, niti polovica. Pobjegli su iz dvoranu mnogi Niemci i mnogi Poljaci, nemoguće glasovati za prešnost a nesmajuće glasovati proti prešnosti. Izpadak glasovanju bio je svakako značajan, ne po broju, nego stranki. Niemci, osim Svecišćaca, glasovali su proti prešnosti, a tako i Poljaci, ono niješto što jih u dvoranu bijaše. Česi svī, osim velespođniku, Slovenci oboji, Hrvati, Rusini oboji, i Talijani glasovali su za prešnost. Ovdje je vredno opaziti, da je dr. Stransky u sjednici od 1. decembra našao vratiči rici za Talijane, i ostrih proti vlasti obzirom na postupak pjezinske Gubernatske i obzirom na njihovo sveučilište. Isto tako je ozigao postupak c. kr. vlade kod sudova u Koruškoj, i njezin nemar za slovensko sveučilište.

Petak dne 4. decembra razpravljao se je, vladina zakonska osnova, kojom se kredit za pomoć u bjedi povećava od 15 na 20 milijuna kruna, i to osobito obzirom na grozne stete što jih je voda zadnjih mjeseci počinila u Koruškoj Solnogradskoj, Tirolu i Dolnjoj Austriji. Kad je što u njemačkim pokrajinama, za koje i tako vlada mnogo čini, eto odmah izvanrednih podpora. Za naše južne pokrajine, za koje redovito male ili ništa čini, koje su u tamošnjoj biedi, nedaje se redovito ni izvanredno ništa ili jako malo.

Zastupnik Perić za Dalmaciju, a zastupnik Spinčić za Istru postavili su kod te razprave posebne resolucije. Resolucija zastupnika Spinčića glasi u prevođu doslovno ovako:

„Visoka kuća nek izvoli odlučiti: C. kr. vlada se prešno poziva, da kod razdieljenja kredita za pomoć u biedi uzme osobito u obzir biedu u Istri, koja je iztaknuta u prešnom predlogu zastupnika Spinčića i drugova postavljenom u sjednici zastupničke kuće od 23. septembra t. g., i koja bijaše u posljednjem zasedanju istarskoga sabora jednoglasnom odlukom toga zakonodavnoga tela prispozeta.“ *

U sjednici dne 3. t. m. postavio je zastupnik Spinčić sa drugovi upit na ministra-predsjednika: kao upravitelja, nutarnjih poslova radi zamjana: njeke table u Cresu, i u obće radi tamošnjih sigurnostnih odnosa. (Donjeti čemo ju posebice kao i onu, gledi luke u Opatiji).

Politički pregled.

U Puli, dne 8. decembra 1903

Astro-Ugarska.

U posljednjoj sjednici carevinskoga vieća interpolirao je zastupnik Marchet vladu gledajući na uvoz talijanskoga vina u našu mo-

naciju. Povod toj interpelaciji podali su razni glasovi talijanskih listova, da Italija neće nikako pristati ni na obnovu ni na produljenje triglavskog ugovora sa Austro-Ugarskom nebude li imala i nadalje povlastica gledi-carine na uvoz svoga vina u Austro-Ugarsku. Osim toga doneseno se novine vest, da se uvaža u našu monarhiju mnoštvo talijanskoga vina, koje uživa poznatu povlaštinu do dne 31. o. m. t. j. do dana, izminuća postojećeg ugovora između Italije i Austro-Ugarske. Takvog vina da se je uvelo osobito mnogo na Rieku, gdje da su puna skladista talijanskoga vina. Ovo vino uživalo bi povlaštinu gledi-carine i poslije 31. decembra bez obzira na to, bude li u nekuda u prokljenom ugovoru sadržana postojeća klauzula. Ali talijanski vinogradari i trgovci činili su račun bez križara, jer je ugarsko ministarstvo, koje bili bolje domaće proizvode nego li austrijsko ministarstvo, poduzeo odlučne korake, da tomu uvozu na put stane i da se već uvezeno vino podvrgne eventualno novoj carini. Odlučnošću ugarskoga ministarstva stali će se dionice na put uvozu talijanskoga vina u drugu polovicu monarhije; nu nepoduzme li i ovostrano ministarstvo jednake korake, moglo bi se dogoditi, da poplavi naša tržišta talijansko vino još prije koneca ove godine. Radi toga bijaše potvrđena spomenuta interpelacija, kojom se pozivaju vlasti, da i ona poputi ugradite stane na put uvozu talijanskoga vina.

Češki listovi pišu vrlo oštro proti poljskom klubu carevinskoga vieća što je predsjednik tog kluba vitez Jaworski u jednoj od posljednjih sjednica odsudio obstrukciju českog zastupnika carevinskoga vieća. Usljed toga sazvao je poljski klub-sjednici, u kojemu je većina odobrila govor svoga predsjednika. Poljaci su tim opet jednom pokazali, da su oni pale srake austrijske vlade i da su veoma nepouzdan saveznik ostalih slavenskih stranaka. Češki zastupnici odsudili su govor poljskoga pravike već dok je govorio, jer su mu neprestale dovikivali kako radi u prilog Niemaca, a proti slavenskoj braći. Vitez Jaworski je znao što ga čeka, ali on se je volio zamjetiti Čehom i ostalim slavenskim zastupnikom nego li vlasti, s kojim pazeći Poljaci na štetu svega ostaloga Slavenstva.

U upravi Bosne-Hercegovine dogodila se velika promjena. Dosadašnji zemaljski zastupnik general barun Appel stupio je naime u zasluženo stanje mira nakon G3. godine stalne vojne službe. Na njegovo mjesto bila je imenovan general Eugen Albori, rodom Hrvat iz južne Dalmacije.

U Hrvatskoj sazvane hrvatske stranke prava svake noćjeli je praznica narodne skupštine na kojima se razpravlja o finansijskoj samostalnosti kraljevine Hrvatske, o političkom položaju, o slobodi stampi i sazivanju, o preinaki izbornog reda i o ostalim nevoljama, koje tiste danas narod naš u Banovini.

U subolu pričinio je službeni list hrvatske vlade „Narodne Novine“ ručno pismo Njego Veličanstva, kojim se javila banu grofu Pejačeviću, da se ima sastati sabor kraljevine Hrvatske, Slavonije i Dalmacije dne 15. decembra u glavnom gradu kraljevine Hrvatske.

U istom broju pozivlje predsjednik sabora Vaso Gjorgjević narodne zastupnike na prvu sjednicu za dne 15. o. m. u 11 sati prije podne.

Sibija.

Iz Biograda brzojavljaju dne 6. o. m. da je položaj vlade radi nezadovoljstvo mnogih narodnih zastupnika vrlo užiran. Tamo, da se drži občinito, da će vlada radi loga morati da odstupi. Službeni listovi tvrdi doduše, da neima ni govara o kakvoj ministarskoj krizi, nu tim se trđnjem malo vjeruje u neodvisnih krovogovih.

Prošlo sređe, istekao je: trgovinski rok, koji je dao zapovjednik biogradske kraljevine diviziji pukovnik Masin onim časnionicima, koji bi imali stogod prigovor poznatoj uroli od dne 11. junija o. g. u kojoj su saglavili kralj Aleksandar i kraljica Draga. Prijavio se je samo pukovnik Radić, koji je rekao, da se je tumačilo slabo jedan njegov prijasni govor. On da je zadovoljan da dogodjai od dne 11. junija, ali želi, da se o tom pitaju negovori na većnici skupština.

Sličnu skupštinu sazvao je zapovjednik rebarski čela u Nišu, gdje da su se časnici načon govora zapovjednika Bojovića bratski izbjubili.

Bugarska.

Iz Sofije javljaju da je zastupstvo u našrom sobranju dne 3. o. m. odobrilo na predlog ministra nutarnjih posala vjerujući od 500.000 fran ka macedonskim bješuncem. Kod razprave o odgovoru na priestolno govor izjavio je ministar-predsjednik Petrov, da Bugarska nastoji i da će nastojati, da živi u miru sa susjednim državama, osobito sa Rusijom, kojoj ima zahtvati svoju slobodu. Bugarska da nekani poduzeti korake za kakvo skupno djevanje balkanskih država, već da se pouzla u natravni tak stvari i u evropske velevlasti. Ona da neće nikada voditi takvu politiku, koja bi bila protivna interesu zemlje. Bugarskoj da nije bila nikada na umu srpska politika. Ministar da je zadovoljan, da se makedonsko pitanje taci pomoći velevlasti. Bugarska će vlasti ipak nastojati, da pri rješenju toga pitanja održa svoje pravilike. Između Bugarske i Srbije da postoje najbolji odnosi, ali između njih da neima drugog sporazumljenja. Bugarska želi, da se duševno i materijalno stunjne naroda u Makedoniji potpore. Ako želi to i Srbija, tada dolazi sporazumljenje samo po sebi. Odnošaji sa Rumunjskom da su već dulje vremena najbolji. Njemačkim listovom pišu iz Sofije, da traži ruska vlada od Bugarske izplatu izločno-ruskih okupacionog duga u iznosu od 10 milijuna rubala. U Bugarskoj da je ta tražbina iznenadila vladine krugove, jer da su držali, da se je Rusija odrekla tog duga.

Iz Carigrada javljaju, da će biti oviti dana imenovana i odmah potvrđena dva civilna agenta za dva makedonska okružja.

Koliko nam je poznato iz privatnih i pozidanih vrela, Bugari neotekaju običano provedenje reformalni od Turke ni od velevlasti. Oni znaju, da Turka vodi za nes velevlasti i da se ove neće odvratiti na odlučan korak proti Turškoj. Mi se često nadamo, da će oni privesti reforme sāmi i to po svoju, bez obzira na Turku i na velevlasti. Oni se pripravljaju na to provedenje i ako Bog dade i sreća junacka pokazali će nam pri budućem Gjurjević danak, da se nismo varali.

Francska.

Latiliberalka vlada francske republike, koja proganja crkvu, svećenstvo i svećenike, redove, podala se je posve uplivu slobodnili zidara i židova. Ovim je naime pošlo za rukom, da su spravili opel na dnevni red poznato pitanje zloglasno izlučjice bivšeg kapetana Dreifusa, koji je prodao tajne načere o mobilizaciji francuske vojske jednoj susjednoj državi, po svoj prilici Njemačkoj, i koji je bio radi svog izdajstva kašnjen na izgon na džavolski otok i kasnije pomilovan. Židovi su spravili sada opel na dnevni red te kome pomoći liberalne vlade povesti novu razpravu o tom izdajstvu i dokazati tobož da je židor Dreifus bio nevin. Židovskim novčarom je sve dopušteno te nije izključeno mogućnost, da će i to pomoći novca dokazati.

Istra i sloga medju Hrvatima i Talijanima.*

U Dalmaciji — reč bi — da su sklopili Hrvati i Talijani nekako primirje. Hrvati su dapače onim par usuća Talijana, što živu u onoj pokrajini, zajamčili podpunu narodnu slobodu.

Iz Dalmacije prežiši tu pomirljiva mimo i u ostali hrvatski narod, koji ju prima sa odnosevremenjem.

Ali hrvatski živjeli ne dolazi u dočicaj sa talijanskim, samo u Dalmaciji, nego i u Istri. Ovdje se bije narodni boj na život i smrt, ovdje se vrebaju Talijani na našu kožu.

Istria ima položaj zadnjeg popisa građanstva od g. 1900. Hrvata i Slovenaca,

* Ovaj je članak izvan rednog člana, ali je dobro, da se čuje i ovakvi glas.

dobre tri petine; prelazeći preko ono par u zadnje doba smo doklećeni. Niemci, ostale skoro dve petine, priznale su se što dobrovoljno, a što sitom ili milom, za Talijane.

Kakova prava uživa naš narod u Istri? Sto ne rade Talijani, njih manjina u pokrajini, s nama u zemaljskom saboru i odboru, što u uredima bilo državni, bilo občinskim, pa čak i u samoj crkvi?

Talijanska bezobraznost i pohlepnost prijeti u grozi se sadrži, kao nikada, našem narodnom obitanku.

Kad se je g. dr. Loginja u zadnjem saborском zasjedanju položio na Talijane, zbog njihovog nasilstva, radi njihovih nebrojenih nepravda, koljima nas g.še, i kada jih je upozorio na srušljivost dalmatinskih Hrvata prama onoj sačici Talijana u Dalmaciji, — što su mu dr. Cleva i njegova družba na to odgovorili?

Talijani su odgovorili:

Priznajte, da je ova zemlja, da je Istra, Talijanska, — pak onda će vladati mir i slogan u ovom pokrajini!

Talijani zatijevaju dakle od naša nista manje, nego da rečemo, mi nismo ni, mi nismo Hrvati ili Slovenci, mi smo kao i vi — Talijani.

Možemo, smijemo li to reći?

Nel! gospodo talijansku; nećeš toga nikada dobiti, ni vi ni jedan Talijan! Istra nije bila, nije, niti će ikada biti talijanska zemlja!

Više su već puta naši pravci poskupili, da se mogode mernim putem sa Talijanima, ali ovi, zatukli su i tukivu, da je Istra „terra italiana“ i u to bi reć, da oni već i — vjeruju. Dvjesti tisuća naših, a stotideset tisuća njih, pak h. h. h. da mi zatujemo našu narodnost, da mi pričazmo njih za same gospodare u kući, koja je daleko preko polovice naša.

Neznamo, je li to s strane talijanskih vodja samo tvrdoglavost i zasukanost, ili je to

Hrvatski narod ne smije se samo odusevljivati sa sporazunak sa Talijanima u jednom dielu naše sile domovine; valja biti na oprezu kod takvih prilika i paziti i na ostalu braću, a osobito na najizloženiju točku naše domovine, na Istru.

Paziti je treba, da to prijateljsko rukovanje Hrvata i Talijana preko Jadranskog mora, ne zađade smrtni udarac našem narodu u istri.

Prijatelj glagolice!

Tko je taj prijatelj? Niko drugi no gorički „Popolo“, koji u broju od 22. studenog donosi vist pod naslovom „Liturgia vetera slava“, kojim pokazuje koliko mu je do objektivnog, suda, a kao katoličkom listu i do kršćanske ljubavi.

Svoje čitatelje izviđeće — tendencijozno kako ćemo viditi s naslovom Kongregacije sv. Obreda (Juna pontificis), kojim nije na novo izjavljen dekret od 5. kolovoza 1898., kojega se i sada sv. Stolica drži u poslu glagolice. Po tom je dekretu glagolici uvesta lamo, gdje je ona u pörabi bila najdulje, pred 30. godinom.

Spomenuti je već list objernike uporabio tu zgodu, da pokazuje svoj jal do naših sretinja. Da se njegovu bezobraznost upozna što točnije, navesti ćemo doslovce iskrivljenu spomenutog dekreta.

„Pij. X. (tako ima) u vidi vši religioznu anarhiju, koja vlasta naša stoji u spiskoj i krčkoj biskupiji (NB! Vrgina stampano, nakrivljenim slovima) uvedena radi glagolice, naredi, da se strogo . . . drži spomenuti dekret od 5. kolovoza 1898.“

Prije svega upitati nam je cienjenog klevetnika: kakva anarhija vlasta u biskupiji krčkoj (na spisku) se nećemo obazirati, jer u tamošnjoj glagolskoj pištanju nismo dobro upućeni, ali dobro znamo, da ni tamo nema anarhiju, jer nam nije po-

znato što takova, premda svakako mnogo bolje poznamo krčku biskupiju od onih, koji ravnaju „Popolom“. Nekoliko godina predočuju krčke biskupije nekoliko sugavili ovaca, za koje se može reći, da su naši dalmatini anarhijskim idejama, i koje u glagolici nazivaju hrid, o kojoj se razbijaju i čuveni njihovi „osar tuti“. S ovim, kako očito izbjegli, isti rog puše i gorički „Popolo“, sto mu ni najmanje ne služi na čast, kao loboz ka-toličkom listu.

Nu iz samog se članka viđi, da u osobama oko rečenog lista mržnja bas- trije i na prešvji krčkog biskupu, jer mu podmeću, kao da bi on bez ikakvih prava u crkve svoje biskupije, uvađao glagolice ni osvrću se na dekret sv. Stolice, i tako, po svom našum valja, dostačno vrše apostolat osvade.

Nećemo im navoditi prava krčkih crkva na glagolici; preporećamo im samo da zagledaju u „Acta et Dekreta prima synodi Vegiensis“ na str. 30 . . . koje će im razbrištiti pojmove, a i vjerodostojan je to izvor, budući potvrđen od sv. Stolice.

All du ne očezemo, završi-ćemo s pro-porukom „Popolu“, da drugi put ne posrse, jer je nedoljno od jednog katoličkog lista, da pruža ruku pomoćnicu slobodnim zidrima!

Paćuharije.

Sad kad se je zatvorila dijela i kad su deputali zakantali „Tedeum“. i „Naša Sloga“ more dati nekoliko prostara, počet zastupici ne puste sol na glavi luči i da ne spavaju, kako neki trubili misle. Samo Čović, komu je vas fosfor izvitril iz nosa, moga se jo ovidiočiti, da si naši zastupici ne puste sol na glavi luči i da ne spavaju, kako neki trubili misle. Samo Čović, komu je vas fosfor izvitril iz nosa, moga se jo naći besid, da prigovori radu naših narodnih pravaka. Ne ću da govorim danas o raznim kategorijama ljudi, ki znaju svaki po svojoj proznoj glavi suditi i po svojem lahtu miriti (te ljudi ćemo u posebnoru artikulu usaoletati), već spominuti da samo to, da ima u nas veliki broj ljudi ki nikad ne stiju stoje i ki su u politiku razume kaj naši delegati u talijansku literaturu. Na sve jeno ti ljudi vam govorite o politici kontanta cognizion de causa, da Čoviću dođe za hitat van sve ono da je pošta. Tako na primjer o Laginji i Spineti znadu ovako reć: „Ča Loginja, ča Spineti . . . oni su kaj drugi, smò ih zaborali (un korno ste vi zaborali) pak da su nam učinili, kadi su ta dobra da su nam dali?“ Samo injanica more da takovoga rigati, jer svaki, ki ima malo soli u glavi, zna dobre, da i Spineti, ni Laginja, ni sam Bug, tako rekuć, ne bi mogao u ovim cirkustancama mirakule delat. Naši zastupnici zagovaraju u parlamentu i dieti interesu našega naroda neutrudivim marom, brane pravice sa svim kurajom, neustrašljivo koraceaju napred, kucoju, mole, pitaju i zahtijevaju. Ali ća ćete, kad veliki breki u velikom broju tina na one male, da mogu mali? Nu sve jeno, rompaj danas rompaj sutra, nesto se vavik dobija, kaj oni ki svira na organet, dobija seoldin „samo“ da gre brže da i da već ne razbijja timpane. Neki samo malo otvore oči oni zapućeni ljudi, ki ne vide tri pednja daleko, neka samo pet minuta misla s glavom i neka se mislima prenesu u prošlost i opaziti će derencu od jednaput i sada. Kad si pred petnaest lit doša na sud, si mora po sili fugu i osudili te magari pravčenega. Ka-

kore lepuh su bile onda, ki palafrik su pôsao u Pariz, da vidi, kakova arsija je željno, da se pogovori prijateljski uz ženu; dobroga Šampance s presidentom od reprezentativne, da idu malo na lov, i da hite svudu, samo talijanski, nigde beside po našu; justo sekutori od Steure, bi znali protraktati koju rič u našem jeziku. A sada? Sada na kapitanatu, na sudu, kod provijala i moremo reć u svakom uslužju znadu naških; sad moraju znati, a da ni to lipa stvar? Kj, jo sve to učinja, ki je doskočio u pomoć našemu puku, koji je bija način, način, koncan, za šešir? A koja god škola? A koja god cesta? Sve na foru, od kričanja naših deputata! Ni jedan drugo ako ne naši deputati, su prikristili da imamo danas, oni deputati za ke smo se mi tako krvave borili, dok smo ih zaborali. Ali glasoviti hedaki to ne vide, oni toga ne razume, zašto? Jer su jedni eko! Oni ne bi bili ni onda, zadovoljni, kad bi im pečeni pulasti iz neba padali ili kad bi mogli lovar s kobilicami sapinjati. I onda bi još vajk prigovarali i brekali, još vajk bi, mutili narod s njihovim govorancijama de antice cugno. I li ljudi još pretende da su izbrali Laginju? Un corno, bi rekla Pavet, niste ga vi izbrali, nego oni bolji parat našega puka, a vi niki i niki dosli ste na volatcione samo za to, da neki ki ča reku, però pronti obrnut bražušu kod svake prilike. A takove pršone bi htile biti proroci naroda? Libar ljudi u ruke, pamet u glavu, što je preda se, jezik za zube. Kad budeš vidili dobro na dno, onda se slaviti, corni populo i govorite. Ja sam siguran da kad budete to učinili i kad se budeste tako pripravili, nećeš onako krivo privravljati narodu pute i govoriti kinezki. Do vidova za malo dana.

Ča pišu šfoji?

Bilo je u srudu oko dvi ure po podne,

kad sam zatim u našu u kasetariju „Mila-

mare“.

Kamarijer donesa mi jenu „moku“ i „naš narodac“ šfaji: „Picuelo“, „Jornaleto“, „Sloga“, „Sole“, „Dindopendente“, „Pupulo stran“ efecetera. Valje sam se

tak a stiti. Artikulo de Fondo

— Francija i Italija: Ki ne pozna Talijane i njihove šfaje, bi ih jako dragi kupuju.

Koliko su ušura su učinili ti tužni talijanski journalisti poradi putovanja kralja od Italije u Pariz! Od buhe učinili su

li omfante, upalili su rog za svjeću, a

malo fali da nisu Eifelov turanj dovrakli

u Benecu na mesto pokojnoga zvonika sv.

Marka. i na njemu razvili banduru „dell‘ alianc“. Del rešta stvar bi bila jako ko-

modna i od velike kononcije, kaj da bi

bi me mi na prizemju posli u Mosku, do-

peljali ono veliko zveno (najveće na svetu)

i stavili ga na Lindarski zvonik, pak za-

žventualni ban diru . . . ti me ka-

nisi! Nego Lindarski zvonik bi se od ve-

likoga straha prvo razronjen, neg bi rusko

zvono rivalo pasati kufin našeg

stata. Ali stavimo reć — to ne bude

nikad — ma stavimo reć, da bi se zbole i jeno i drugo, ki bi bolje sta i komu bi bilo korisnje, našim susedom preko Adrije, ali nam? Ja mislim; da bi nami, jer kad bimo mi imali ona veliko zvono i kad bi ono zaklensalo u našim krajinama, sve bi muhe ležale vitinre u Kvarnaru, sví bi se obliki razdiguli kud i kamo i naši neki nikad grad potukla, a Venecijani bi iz svoga tornja tuto . . .

i p i u mogli tunjevinu špijat (salvo, da bi toranj misto od Želiza bija od čiku-ja a te). Dok bi Talijani gledali magrišpano

more a Furlani zbočivali s suprom palencu koncu visiču rengu, mi bimo imali

lišo nebo i pozdravljali se sa Vinkom Loščem, našim slatkim patriوتom. Ali da

se povratimo našem argumentu reći ćemo da putovanje talijanskoga kraljevskoga

pari u Pariz, nim velike političke por-

tancije, kako to neki šfaji drže. Stvar je semplicemente ovako: Kralj od

krali iz France poša u Liginteru. Pri tom nastalo bi pitanje, zašto se ni upisalo ve-

liku političku važnost i tom putovanju? Ca ni isto tako iskreno, svečano i prija-

teljski bija primljen Vitorio. Manjekod

magičnog kraljevskog kraka, kaj da predstavlja od republike? Nego cila stvar tužiti se dvakrno. Dokaz je tomu ta, da su šfaji kašnje

jako malo pisali, kad je gorispomenuti kralj iz France poša u Liginteru. Pri tom

našlo bi pitanje, zašto se ni upisalo veliku političku važnost i tom putovanju?

Ca ni isto tako iskreno, svečano i prija-

teljski bija primljen Vitorio. Manjekod

magičnog kraljevskog kraka, kaj da predstavlja od republike? Nego cila stvar tužiti se dvakrno. Dokaz je tomu ta, da su šfaji kašnje

jako malo pisali, kad je gorispomenuti kralj iz France poša u Liginteru. Pri tom

našlo bi pitanje, zašto se ni upisalo veliku političku važnost i tom putovanju?

Ca ni isto tako iskreno, svečano i prija-

teljski bija primljen Vitorio. Manjekod

magičnog kraljevskog kraka, kaj da predstavlja od republike? Nego cila stvar tužiti se dvakrno. Dokaz je tomu ta, da su šfaji kašnje

jako malo pisali, kad je gorispomenuti kralj iz France poša u Liginteru. Pri tom

našlo bi pitanje, zašto se ni upisalo veliku političku važnost i tom putovanju?

Ca ni isto tako iskreno, svečano i prija-

teljski bija primljen Vitorio. Manjekod

magičnog kraljevskog kraka, kaj da predstavlja od republike? Nego cila stvar tužiti se dvakrno. Dokaz je tomu ta, da su šfaji kašnje

jako malo pisali, kad je gorispomenuti kralj iz France poša u Liginteru. Pri tom

našlo bi pitanje, zašto se ni upisalo veliku političku važnost i tom putovanju?

Ca ni isto tako iskreno, svečano i prija-

teljski bija primljen Vitorio. Manjekod

magičnog kraljevskog kraka, kaj da predstavlja od republike? Nego cila stvar tužiti se dvakrno. Dokaz je tomu ta, da su šfaji kašnje

jako malo pisali, kad je gorispomenuti kralj iz France poša u Liginteru. Pri tom

našlo bi pitanje, zašto se ni upisalo veliku političku važnost i tom putovanju?

Ca ni isto tako iskreno, svečano i prija-

Sjećajte se
Držive sv. Cirila i Metoda
za Istru

Franina i Jurina.

F. Si cil Jurino, da su va Mošćenice hoteli nekoga s Brseča namamit na svoju stran?

Da ih je neki Štrolio zastrigao.

Pravo im budi!

Ca bi reč, da se naši Kaštelirci svomu popu smiju?

Zač daga vero ne razumiju kada predika.

Tako ga imaju rado?

Ja, kako i odi kapulu.

Pogled po Primorju.

Puljsko-rovinjski kotar:

C. kr. poglavarske u Puli oglašuje: Umojjava se to ugodno uredništvo, da izvoli u svome cjenjenome listu priobčili, da su komisije za opću posez od tečevine (industrije) u ovome političkom kočaru poslike naknadnih izbora i imenovanja na mjesto onih članova i njihovih zamjenika, čija služba prestaje u § 22. zakona o licenčnom dohodarstvu koncem godine 1903. pod predsjedanjem c. kr. finansijskog savjetnika g. Josipa Lacha ili njegovog zamjenika c. kr. poreznog nadzornika dr. Frana Dorića sastavljene kako sledi:

I. komisija II. razreda za okrug trgovac i obrtničke komore u Rovinju:

A. Pravi članovi:

1. Dejan Vjekoslav, trgovac u Puli,
2. Lederer Josip, svratarstva u Opatiji,
3. Podnje Hermenegild, trgovac s rukotvorinama u Puli,
4. Pregrl Hinko, trgovac s modnom robom u Puli.

B. Zamjenici:

1. Leban Josip, inžinir u Puli,
 2. Rismundo Aloiz, c. k. bilježnik u Rovinju,
 3. Šibisa Sebastian, trgovac u Poreču,
 4. Zaroti Lovro, industrijalac u Piranu.
- II. komisija III. razreda za kotar takse: "Pula-grad."

A. Pravi članovi:

1. Fonda Bartol, zlatar,
2. Rocco Josip, trgovac,
3. Stamen dr. Dinko, c. k. bilježnik,
4. Vito Ivan, odpremnik.

B. Zamjenici:

1. Benussi Juraj, trgovac s jestivinama,
 2. Cuzzi Ivan, svratarstvo,
 3. Suppan Hektor, trgovac i rukotvorinama,
 4. Vareton Božo, občinski činovnik.
- III. komisija III. razreda za kotar takse: "Pula-okolica" (na gradom Rovinju).

A. Pravi članovi:

1. Benussi Nikolić Dinko, trgovac s rukotvorinama u Rovinju,
2. Brageti dr. Josip, odvjetnik u Vodnjanu,
3. Godina Aleksander, trgovac s rukotvorinama u Vodnjanu,
4. Šibisa Vjekoslav pok. Nikole, trgovac i industrijalac u Rovinju.

B. Zamjenici:

1. Franzin Julije, trgovac u Vodnjanu,
 2. Janschke Ivan, industrijalac u Rovinju,
 3. Rismundo Josip pok. Andrije, meslar u Rovinju,
 4. Tromba Ivan, ljekarnik u Rovinju.
- IV. komisija IV. razreda za kotar takse: "Pula-grad."

A. Pravi članovi:

1. Donge Petar, poduzetnik,
2. Podnje Hermenegild, trgovac s rukotvorinama,
3. Volpal Josip, stolar,
4. Zanetti Oton, odpremnik.

B. Zamjenici:

1. Bibin Blaz, posjednik,
2. Delicatu Juraj, brijač,
3. Nitschmann Vjekoslav, odpremnik,
4. Slihovich Angie, krojač.

V. komisija IV. razreda za kotar takse: "Pula-okolica" (na gradom Rovinju).

A. Pravi članovi:

1. Biondi Anton, agent u Rovinju,
2. Debelto Ivan, pok. Ivan, postoljar u Vodnjanu,

3. Marinčević Jakov, gospodaričar u Fažani,

4. Rismundo Josip pok. Andrije, meslar u Rovinju.

B. Zamjenici:

1. Brunetti Ljudevit, odpremnik u Rovinju,
2. Sponza Mate pok. Ivan, kollar u Rovinju,
3. Tromba Nikola Ivanov, občinski povjerenik u Šibeniku,
4. Piščeti Andrija, stolar u Vodnjanu.

U. z. dr. Dorečić.

Pazinski kotar:

Is Pazinsku pišu nam 6. o. m. U tršćanskom "Zidovčiću" oglašio se opet pozvani ovđe smušenjak, da izprazni u njemu svoju vrećicu kleveta i ludorija.

Taj smušenjak klečeće, da će se sav ovdasni porezni ured poslatveniti, jer da će maknuti talijanske a namještiti slavenske činovnike. Kad bi se to i dogodilo, nebi se drugo učinilo, već zadovoljilo pravici i zakonu, jer ona sagica krajela i Šarenjaka ima malo posla s onim uredom. Nu' mi dovojimo jake, da će biti niti deseti dio istine na onom, što je rečeni piskar nadražao.

Njemu nebi bilo pravo ni imenovanje slavenskog činovnika kao upravitelja ondašnjeg poštanskog ureda pak denuncira podlo nekog g. Hafnera kao talijanozera, koji da bi imao postati upraviteljem onog ureda.

Posteno i pravedno bi bilo, da bude upraviteljem onog ureda čovjek, koji poznat u pismu i u govoru na jezik a onaj piškar neka bude uvjeren, da kad bi bio i imenovan g. Hafner, on nebi htio "zderati" ono, što zaudara sto milja daleko.

† Toma Kumčić. U Brseču preminuo je prosloga čedna nakon kratke bolesti prviđen sv. otajstvu za umrteve, pozvali tamošnji naš rodoljub i veleposjednik g. Toma Kumčić u 66. godini dobe svoje. Pokojnik je bio brat odličnog zemljaka g. Eugena Kumčića. Bio je na glasu radi svog poštjenja, dobra srca i nesmetnog rodoljubija. U Liburniji i na Rici poznao je sve vrednog Tomu, koji je, sad po moru, sad po kopu prolazio bar svakog čedna iz Brseča na Rieku i natrag. Stekao si je svojim poštenjem, marljivošću i uzravnostu, ne samo lijepe ime, već krasan posjed, što ga je namro svojoj svojti. Postenomu Tomi bio Svevišnji milostiv, a njegovoj težko ucviljenoj svojli naše iskrene saučešće.

Lošinjski kotar:

Iz grada Cresa pišu nam 15. pr. m.)*

Nazad nekoliko dana, u kašno doba noći, držana bijasa občinska sjednica u našem gradu. Občina, koja poput majke mora da se stara za dobro, bježe, cikloga pješčanstva, ne gledajući što je, iko, res bi da se je ovaj put opoznil i proslavila.

Kao prije za mnoge, ne kašno ljubezni mati, već kao okrutna mačelja. U ovoj dalekoj sjednici med ostalim predložima, kojima su izaknutili preaslavljeni biti, bijasa i onaj u prilog skolske zgrade. Svak, koji je i od mala ovde nastanjeno, svak znadi je da je paredo primila naša slavna občina od visoke vlade, da bude za tu svrhu podignuta nova zgrada, jer prostor sa danšnjim škola prešao, i, tako su preuzele, okuženi zidovi, slab pod: "Najglavnija točka, najzanimljivi upit bijas":

"Gdje će se nove škole graditi?" — Kako će biti rješena ova točka? Svak, komu je poznato kog duh vlada u občinskom viču, iako bi se mogao domisliti i bez prevare pogoditi rješenje takovog predloga, nu ipak to bi bilo važda prosto mišljenje, koje premda istinito, okoprem očevđeno, sasvim nemi nebi imalo nikakve važnosti. A naša skupolozna občina ne htijeli da takovo mišljenje bude izvrženo ruglu i pôruzi, prijeđujući nami svaku brigu da nam ne

bude ništa na ustri (za to joj bvala i čast!) uzela je na se odgovornost, dokazujућi sama ono, što kad bi mi rekli ili se nebi vjerovalo, ili i kad bi se vjerovalo, ostalo bi bez svog uspjeha. Evo kojim načinom:

Ješan od svećenika za stalno bez ljudskog obzira i posten, predlaže "da bi se nove škole, toliko gorljivo preporučene, od vlade morale sagraditi na ruševinama bivše občinske palate, požarom uništene, poslo je to zemljača vlastničivo občine, te tako da bi se pristedio mnogo troškova". Ali badava; ovom svetom predlogu čestitog vičnika sledi muk, nilko ne piše, svaki suti, svi su niemi. Taj govor nije imao ništo po čudi. Sjednica je izgledala onaj čas kano muzej starine, prolazeci putnik kad bi bio za to saznao, bio bi prigovorio svega i svasta, da vidi svojim očima ono, što se nigdje i nikad na svetu nije dalo vidjeti: žive egipčanske mumije. Nakon malo trenutaka te vanredne šutnje, uzme, rieci drugi Peter (soneriplus), koji tužnim glasom, jer iznadnje rječima čestitog svećenika, hoće da popravita to ujaz reči i predlaže, da na mjestu, na kom je bila do sada občina, bude ponovno sagradjena občinska palata sa toli obožavanim kažinom. "A zašto li zašto? Neću da izkvaram njegovu rict, navajajući razloge, slušajući njega, on će vam kazati." Kažin, prosliedi on, odavna je bio naše najljepše zabaviste, ondje bi se mi sakupljali uz pjevanje, uz sviranje i veselje, spravili bi liepe satove; ovo je bilo za nas najmoćnije sredstvo da se stemo naše žudjenje cilje. Gle čuda! nestalo odmah muzeja, nema više egipčanskih mumija. Obratno, sva dvorana od radijosti kliče! Jedan lakrdijaš našao bi dobita gradiva da smatraju dvoranu kazilistom na pozorištu prestavio bi liepih prijatelja, rabeći jedne za saljvidžije, druge za ovo, i za ono. Tako krasan i korištan uspjeh imala bi ta predstava, da bi im se kojemu za veliku vještina i sposobnost moglo podigauti spomenik u plokati. I zašto, bar onim, koji su povlađivali mudrim rječima rodoljubnog oca, svima se jo evidentno taj predlog, i jednoglasno bi odobren od svih, i od onih zaslipljenih kopaca, koji puše u jedan rog. Ovi, premda uvjereni, da neće uživati ikakvog razkošja, premda kažin neće biti njihovo zabavisti, jer nisu u široke gaće i frakom obučeni, pak neće moći s nijednom frajom plesati, hode ipak da izprazine svoje žepove plaćajući troškove občine i kažinu svojim novcem, samo da ugođe hirima onih, koji ili za nov vuku. Uzalud barba Mate moj, premda, smjesti će se u nju — kad do gradjena bude — i ona dva spomenuta društva. Gradnja već je započela dne 16. novembra. Polak zemljišta — na komu će se ista sagraditi — bili će to liepa i prostrana zgrada, koja će na samu biti na ukas mjestu, nego i utjeha svakom Hrvatu, da se ipak mičemo — i ako pogosnatni, smjesti će se u nju — kad do gradjena bude — i ona dva spomenuta društva. Gradnja već je započela dne 16. novembra. Polak zemljišta — na komu će se ista sagraditi — bili će to liepa i prostrana zgrada, koja će na samu biti na ukas mjestu, nego i utjeha svakom Hrvatu, da se ipak mičemo — i ako pogosnatno — ali stalno — k spoznaji narodne samosvesti! Bože daj! gradila se i srećno dograđila — bila ona goruća zabilja koja će no plamenom njihova srđa upaljivati, nego malenim plamčićem, što noće uvick — kar no vječno svjelo pred oltarom — u kandjelu — vašem srcu — gorjeti liho, mirao svjetlim plamčićem i jedino smrću ne utrunuti se, nego ju tada — kao dragi amanet predati u baštinu potomcima svojim!

Imam vam još jednu utješljivu javitu. Hrvatska pučka škola mjesto da propada, raste — na veliko čudo naših — talijanaca, kako to pokazuju i same brojke! Lanjske godine polazilo ju 60 (ili 62?) učenika, a ove godine 71! —

Polazano, ali ipak — napred! Složni radom, krećimo puteve k boljoj budućnosti! —

Rapočanin.

Iz Lošinja nam pišu: U Malom i Velom Lošinju je jur postala javna tajca

nekosi posao o krovotvorenju ugovora i podpisu — što bi po prilici spadalo pod § 201.

*) Zakanili radi obnovi drugog gradiva.

Opo. Ur.

k. z. — a zaslužno je djelo jedne osobe upravom neće se dogoditi ono, no se je dogodilo u jednoj občini, kao npr. u Motovunu, te slučaj sa nekadašnjim vlastodržci i one neke "gentili signore" ovog ljeta, "osar tutto"; pa se same čuđimo, kako to, da, nas glasoviti, občinski tajnik, brat još glasovitijeg Jorka i neki drugi, koji imaju redovito u nekih za-kutnih puljskih i trčanskih listićih, po-punjenu rubriku: „Lussimpicolo addi...“ s kojekakvimi zlobnimi viesti proti Hrvatom, a u pomanjkanju bilo, kakvih, ophio, i izmisljaju laži, samo da rubrika ne izostane, i što se nazivlje hrvatsko bude ocr-jeno, a znaju kadak i krvimi brzovji zavaravati svjet, — kako to, pitamo, da ti revni dopisnici i patrioti još do sada nista ne izjednile što bez dvojbe zanima-sve „unionaše“, dočim se, kako rekoso, i prenagle sa samimi klevetari proti po-stenim osobam, koje ne misle i ne rade kako oni. Neko, to tumači time, jer da nekojo dama hoće i žele u posebnoj spomenici kroz lošinjski kot, sud, upozoriti državu, odvjetnicivo, dok drugi opte-vete, da to Slijivić ne dopušta, jer da pod-tari obično uzimaju za ovjerovljene pod-pisa samo par kruna, a da dva načina tlu-sija, u nekoliko stotina kruna, recimo npr. za dva podpisa, nije u redovitoj praksi te ne bi Lošinjane zanimalo. Končno se još govori, da je *corpus delicti* bio odgovorno uništen, pa da kapurioni jed-noglasno zaključiše, da je usled toga stvar postala uopće bezpredmetnom — zato sutit ćemo i mi optužujući reči, što ih Slijivić reče pred unionom: „Savé che Iddio non paga ogni sabato!“

Koparski kotar:

U laži su kratke noge. Iz Buzeta pišu nam polovicom o. m. Pošta nedjeljamo ovdje mnogo stranih novina, a naj-marij pako talijansko poznato klepetalo, bio sam od jednoga prijatelja upozoren na dopis iz Buzeta „Il Piccolo della sera“ od dne 29. oktobra t. g. te nakon pro-čitanja, uvidimo, da se netemelji na istini za to vas umolimo da izvolite slijedeći odgovor u vaš cjenjeni list uvrstite.

Nije istina, da je občinsko zastupstvo zaključilo u svojoj zadnjoj sjedinici, ne-dopustiti javnoga plesa dok je sadašnji načelnik, već je zaključio usled moliba, odnosno pritužba mnogih dobromišnjicih roditelja, i dobrih katolika, da se nedopusti javne plesove u posvjedene dane t. j. u nedjelje i ine blagdane. Svaki drugi dan je slobodno svakome se veseliti i do-pušta se plesati, koliko je koga volja. Da je občinsko zastupstvo do takova zaključka doslo, bio je taj razlog, što se nigdje više prokljivša, smučenje a moguće i drugog nemoralu medju mladeži ne podinja, ko-like prigodom plesova, osobito po nedje-ljama i blagdanima kad je prigoda da su ljudi napiti.

Nameće nam se sumnja, da je do-pisnik „Piccola“ tog nazora, da bi njemu ugodiće bilo, kad bi mladost isla na ples, pa makar doslo do ubojstva, nego da se blagdani caste za ono, što su, te bi istoga u velike veselio, kad bi se izvanjski kmetski sinovi i kćeri po plesih i sa-mišlji mrevarili, kao što je bio slučaj na Humščini, od kud će biti „piccolo“ dopisnik, — gdje je prigoda blagoslovila jedne kapelice kod Brnobići i Skrinjari doslo-skoro do ubojstva, ili kao što se je do-godilo na Subotinu u Buzetu, gdje su Buzetski razbojnici potukli jednoga uti-teila i jednoga Humljana iz Tibole, koji od zadobivenih smrtnih udaraca sada već počiva na trčanskom groblju.

Znamo dobro, da bi dopisniku draga-bilo, da se kmetska mladež vucari i ubijati po nepošteleni plesovi, ali ako su pameti roditelji, uvidjati će, da se zaključek za-stupstva temelji na potrebi i predviđnosti da se nešrećam i moralnoj propasti mla-deži predusrelne, a time nije nikomu ukraćeno pametno se veseliti, bilo makar plesom koliko ga volja.

Glede drugog dopisnikova navoda, možemo ga osjegurati, da pod sadašnjom u Kastvu.

upravom neće se dogoditi ono, no se je dogodilo u jednoj občini, kao npr. u Motovunu, te slučaj sa nekadašnjim vlastodržci i one neke "gentili signore" ovog ljeta, "osar tutto"; pa se same čuđimo, kako to, da, nas glasoviti, občinski tajnik, brat još glasovitijeg Jorka i neki drugi, koji imaju redovito u nekih za-kutnih puljskih i trčanskih listićih, po-punjenu rubriku: „Lussimpicolo addi...“ s kojekakvimi zlobnimi viesti proti Hrvatom, a u pomanjkanju bilo, kakvih, ophio, i izmisljaju laži, samo da rubrika ne izostane, i što se nazivlje hrvatsko bude ocr-jeno, a znaju kadak i krvimi brzovji zavaravati svjet, — kako to, pitamo, da ti revni dopisnici i patrioti još do sada nista ne izjednile što bez dvojbe zanima-sve „unionaše“, dočim se, kako rekoso, i prenagle sa samimi klevetari proti po-stenim osobam, koje ne misle i ne rade kako oni. Neko, to tumači time, jer da nekojo dama hoće i žele u posebnoj spomenici kroz lošinjski kot, sud, upozoriti državu, odvjetnicivo, dok drugi opte-vete, da to Slijivić ne dopušta, jer da pod-tari obično uzimaju za ovjerovljene pod-pisa samo par kruna, a da dva načina tlu-sija, u nekoliko stotina kruna, recimo npr. za dva podpisa, nije u redovitoj praksi te ne bi Lošinjane zanimalo. Končno se još govori, da je *corpus delicti* bio odgovorno uništen, pa da kapurioni jed-noglasno zaključiše, da je usled toga stvar postala uopće bezpredmetnom — zato sutit ćemo i mi optužujući reči, što ih Slijivić reče pred unionom: „Savé che Iddio non paga ogni sabato!“

Drago će nam biti, ako „Piccolo“ dopisnik ima dobro lice i srčanost da se izmisljaju rubriku: „Lussimpicolo addi...“ dali je Buzecanin, Humljani ili koj drugi.

Jedan od zastupstva

Trst.

Iz trčansko koparske biskupije Dne 3. o. m. slavio je trčansko-koparski biskup, presv. g. dr. Nagel svoj imenadan te su mu u Trstu i u okolini svećenici podne u biskupskoj palati čestitali.

Douzajmo, da je svećenica latinski nagovorio prvi stolne crkve preč. gospodarju i kardinalu, da se nekojo dama hoće i žele u posebnoj spomenici kroz lošinjski kot, sud, upozoriti državu, odvjetnicivo, dok drugi opte-vete, da to Slijivić ne dopušta, jer da pod-tari obično uzimaju za ovjerovljene pod-pisa samo par kruna, a da dva načina tlu-sija, u nekoliko stotina kruna, recimo npr. za dva podpisa, nije u redovitoj praksi te ne bi Lošinjane zanimalo. Končno se još govori, da je *corpus delicti* bio odgovorno uništen, pa da kapurioni jed-noglasno zaključiše, da je usled toga stvar postala uopće bezpredmetnom — zato sutit ćemo i mi optužujući reči, što ih Slijivić reče pred unionom: „Savé che Iddio non paga ogni sabato!“

Razne primorske vesti.

+ Ivan Pavlić. Občini dekanat u Zadarskoj županiji, župnik na Mušlji, Franje Ristić, bijaše župnik na Mušlji; velež. g. Jakov Sedmak, dosadašnji župnik Kršanu, imenovan bijaše župnikom u Divaci; Župe-upraviteljem u Repentaboru velež. g. Krančić, premješten je u Slijive-

ci. Razne primorske vesti.

U Černomkalu preminuo je prosloga polka nakon kratke bolesti načelnik pro-strane občine Dekani baš u času, kad se je dao ozbiljno na posao, da uređi i vje-lijano onu zamarenu občinsku upravu.

Nakon poznatih komesanja u tom občini, bio je Pavlić prvi narodni načelnik, koji je bio posvetio sve svoje sile miloj si rodnoj občini. Nu nemilosrdna smrt ote ga iznenada občinaru i težko uveljenoj obitelji. Vječni pokoj poštenjaku Pavliću te iskrenu sućutnešrećenoj obitelji.

Molim ljepe, p. m. g. kolege, da mi predplatne arke na najavljenu raz-pravu — uz eventualne iznose — Šlim skorije blugohotno dostaviti izvole!

Ačine Tončić.

Književne vesti.

Na uvaženje! 20% Državni sv. Crkva i Metoda za Istru, 20% za Kninjsku tvrdju. Obzirom na ovaj veliki dio u do-brotvorne svrhe preporuča se svakomu, da si kupi u hrvatskom prijevodu izdale vrlo zanimive i lijepe pripoviesti J. I. Kra-zevskoga „Moritur i Resurrec-turi“. Ciena svakom djelu 3 K, sjajno uvezano K 425, postom svako 30 fil. više. Djeli se dobivaju u svim knjižarama. Veće naručbe prima knjižara „Dionitike tiskare“ u Zagrebu i Hrvatska knjižara Zadru. Pobliže u prilogu na koji uporuzujemo cjenjene čitatelje.

„Otče budi volja tvoga“, obilje-jeni molitvenik za hrvatski puk, izašao je novo popravljeno i popunjeno osmo-iz-danje. Ciena molitvenika je prema finoci-va, to je: 1. vez u platnu K 490 — 2. vez polu koži K 130. 3. vez u koži sa zlatorezom K 2. 4. vez u koži zlatorezom i zaponcem K 240. 5. vez u koži zlatorezom finiji K 370. 6. vez u koži zlatorezom finiji K 320. 7. vez u celulo-idi bielo ili crno sa naktom K 470. Tko želi naručiti molitvenik, neka se obrati na umirovljenog nadžupnika go-spodiju Laganju u Kastvu (Istra) on će uputiti i providiti. Knjige se šalju pou-zećem ili ako se novac unapred dostavi.

Cisti dobitak ide u korist Bratov-šćine hrvatskih ljudi u Istru sa sjelom

Razni prinosi.

Za dražbu sv. Cirila i Metoda za Istru u Opatiji darovaše preko naše uprave:

Sabramo 28. stud. na pиру Anzelme i Dinka Podreka u Stipedu na nazdravici Antuna Podreka obč. redara u Völkösm. Darovaše po z. K. Flego Antun župan. Po z. K. Flego Ivan, Podreka Antun obč. redar, Podreka Antun, Podreka Ivan, Krkavčić Antun, krojač, Krkavčić Antun, Lovrić, Merlić Antun, Podreka Antun, Podreka Marija, Podreka Dinka i Antun, Fantin. Po 20. fil.: Podreka Marija. Po 10. fil.: Flego Dragutin i N. Tonka. — Pop Ivo Sutić župnik u Beli (Cres). Šale K 105, sabrani kod pira Bon Dinka Androva sa gospodnjicom Du-micom Bandera Jurčović, na predlog čestitamo! — Uprava lista Dom žalje nam K 950, koju svetu je primila od slijedećih darovatelja: Mirk Majhovac iz Jaske, sabrano u veselom druži-ku K 350; V. Pandić, bravar, načinio u Zagrebu K 3 — Zuccon Ante iz Altura K 1037, sabrano po gospodji Zuccon na piru Ive sa Cvjetom Kać.

Okržni odjev u krunama raspolaže u zlatima zaplašenima proti plimama za tri godine po 20. fil. za predobjavom od 30. dana po 20. fil. za predobjavom od 15. dana po 20. fil. za predobjavom od 10. dana po 20. fil. za predobjavom od 5. dana po 20. fil. Za donje blagajne i za pismu za izpla-tljene krunas, koje su već u prometu stup u krajnju kamatu ljetvica dne 12. marta, 16. marta odnosno 7. aprila t. g. po odnosno predobjavom.

Okržni odjev u krunama raspolaže u zlatima zaplašenima proti plimama za tri godine po 20. fil. za predobjavom od 30. dana po 20. fil. za predobjavom od 15. dana po 20. fil. za predobjavom od 10. dana po 20. fil. za predobjavom od 5. dana po 20. fil. Za donje blagajne i za pismu za izpla-tljene krunas, koje su već u prometu stup u krajnju kamatu ljetvica dne 12. marta, 16. marta odnosno 7. aprila t. g. po odnosno predobjavom.

Za donje blagajne i za pismu za izpla-tljene krunas, koje su već u prometu stup u krajnju kamatu ljetvica dne 12. marta, 16. marta odnosno 7. aprila t. g. po odnosno predobjavom.

Za donje blagajne i za pismu za izpla-tljene krunas, koje su već u prometu stup u krajnju kamatu ljetvica dne 12. marta, 16. marta odnosno 7. aprila t. g. po odnosno predobjavom.

Za donje blagajne i za pismu za izpla-tljene krunas, koje su već u prometu stup u krajnju kamatu ljetvica dne 12. marta, 16. marta odnosno 7. aprila t. g. po odnosno predobjavom.

Za donje blagajne i za pismu za izpla-tljene krunas, koje su već u prometu stup u krajnju kamatu ljetvica dne 12. marta, 16. marta odnosno 7. aprila t. g. po odnosno predobjavom.

Za donje blagajne i za pismu za izpla-tljene krunas, koje su već u prometu stup u krajnju kamatu ljetvica dne 12. marta, 16. marta odnosno 7. aprila t. g. po odnosno predobjavom.

Za donje blagajne i za pismu za izpla-tljene krunas, koje su već u prometu stup u krajnju kamatu ljetvica dne 12. marta, 16. marta odnosno 7. aprila t. g. po odnosno predobjavom.

Za donje blagajne i za pismu za izpla-tljene krunas, koje su već u prometu stup u krajnju kamatu ljetvica dne 12. marta, 16. marta odnosno 7. aprila t. g. po odnosno predobjavom.

Za donje blagajne i za pismu za izpla-tljene krunas, koje su već u prometu stup u krajnju kamatu ljetvica dne 12. marta, 16. marta odnosno 7. aprila t. g. po odnosno predobjavom.

Za donje blagajne i za pismu za izpla-tljene krunas, koje su već u prometu stup u krajnju kamatu ljetvica dne 12. marta, 16. marta odnosno 7. aprila t. g. po odnosno predobjavom.

Za donje blagajne i za pismu za izpla-tljene krunas, koje su već u prometu stup u krajnju kamatu ljetvica dne 12. marta, 16. marta odnosno 7. aprila t. g. po odnosno predobjavom.

Za donje blagajne i za pismu za izpla-tljene krunas, koje su već u prometu stup u krajnju kamatu ljetvica dne 12. marta, 16. marta odnosno 7. aprila t. g. po odnosno predobjavom.

Za donje blagajne i za pismu za izpla-tljene krunas, koje su već u prometu stup u krajnju kamatu ljetvica dne 12. marta, 16. marta odnosno 7. aprila t. g. po odnosno predobjavom.

Za donje blagajne i za pismu za izpla-tljene krunas, koje su već u prometu stup u krajnju kamatu ljetvica dne 12. marta, 16. marta odnosno 7. aprila t. g. po odnosno predobjavom.

Za donje blagajne i za pismu za izpla-tljene krunas, koje su već u prometu stup u krajnju kamatu ljetvica dne 12. marta, 16. marta odnosno 7. aprila t. g. po odnosno predobjavom.

Za donje blagajne i za pismu za izpla-tljene krunas, koje su već u prometu stup u krajnju kamatu ljetvica dne 12. marta, 16. marta odnosno 7. aprila t. g. po odnosno predobjavom.

Za donje blagajne i za pismu za izpla-tljene krunas, koje su već u prometu stup u krajnju kamatu ljetvica dne 12. marta, 16. marta odnosno 7. aprila t. g. po odnosno predobjavom.

Za donje blagajne i za pismu za izpla-tljene krunas, koje su već u prometu stup u krajnju kamatu ljetvica dne 12. marta, 16. marta odnosno 7. aprila t. g. po odnosno predobjavom.

Za donje blagajne i za pismu za izpla-tljene krunas, koje su već u prometu stup u krajnju kamatu ljetvica dne 12. marta, 16. marta odnosno 7. aprila t. g. po odnosno predobjavom.

Za donje blagajne i za pismu za izpla-tljene krunas, koje su već u prometu stup u krajnju kamatu ljetvica dne 12. marta, 16. marta odnosno 7. aprila t. g. po odnosno predobjavom.

Za donje blagajne i za pismu za izpla-tljene krunas, koje su već u prometu stup u krajnju kamatu ljetvica dne 12. marta, 16. marta odnosno 7. aprila t. g. po odnosno predobjavom.

Za donje blagajne i za pismu za izpla-tljene krunas, koje su već u prometu stup u krajnju kamatu ljetvica dne 12. marta, 16. marta odnosno 7. aprila t. g. po odnosno predobjavom.

Za donje blagajne i za pismu za izpla-tljene krunas, koje su već u prometu stup u krajnju kamatu ljetvica dne 12. marta, 16. marta odnosno 7. aprila t. g. po odnosno predobjavom.

Za donje blagajne i za pismu za izpla-tljene krunas, koje su već u prometu stup u krajnju kamatu ljetvica dne 12. marta, 16. marta odnosno 7. aprila t. g. po odnosno predobjavom.

Za donje blagajne i za pismu za izpla-tljene krunas, koje su već u prometu stup u krajnju kamatu ljetvica dne 12. marta, 16. marta odnosno 7. aprila t. g. po odnosno predobjavom.

Za donje blagajne i za pismu za izpla-tljene krunas, koje su već u prometu stup u krajnju kamatu ljetvica dne 12. marta, 16. marta odnosno 7. aprila t. g. po odnosno predobjavom.

Za donje blagajne i za pismu za izpla-tljene krunas, koje su već u prometu stup u krajnju kamatu ljetvica dne 12. marta, 16. marta odnosno 7. aprila t. g. po odnosno predobjavom.

Za donje blagajne i za pismu za izpla-tljene krunas, koje su već u prometu stup u krajnju kamatu ljetvica dne 12. marta, 16. marta odnosno 7. aprila t. g. po odnosno predobjavom.

Za donje blagajne i za pismu za izpla-tljene krunas, koje su već u prometu stup u krajnju kamatu ljetvica dne 12. marta, 16. marta odnosno 7. aprila t. g. po odnosno predobjavom.

Filijska

C. K. DRV. aust. kreditnoga za-

za trgovinu i obrt u Trstu

prima: Uplate u krunama

preli benjina Magjus donosit će

preli predobjavom od 1. dana po 20. fil.

preli predobjavom, za 15. dana po 20. fil.

preli predobjavom, za 1. dana po 20. fil.

Istarski sabor.

U Puli, 13. studenoga 1903.

Sjednica IX. (12.)

obrt u Trstu
u krunama
ale desetice
8. dana po 2.
8. " " 3.
izplatiti za
4. dana po 2.
8. " " 2.
eti plimama za
30. dana po 2.
3. " " 2.
6. " " 2.
a pisma za izpla-
cenja, stupa u kine
12. marta, 16. maja
odnosno pred
krunama rasploz-
ili u tekudem
prigodice već pre
činio.

Karlove varij, Kiel
Tropava, kao tako
Bilog, Gradec, Šibenik,
Linc, Olomuc, Še-
djeva divina, Novi
Izvodenici vredos-
Warrants i vrijednos-
takumenta za Londo-
po vrlo umjetno
za kojeg trg.
Primaju se u počas-
ne novac i naredbe
dozvati obaviti se na
utlice.
mjenjene napotnice
izvaditi u krunama

da se strogo vrše ustanove zakona proti slovensko-talijanske, jer su ti koli nasi

uništivanju koristnih ptica:

Nakon toga prima saborska vedića

sav proračun za god. 1904.

Molba za podporu.

Molba udove Maglić za podporu prima se jednoglasno.

Interpelacija.

Tajnik Vareton pročita samo konačne upite sledećih interpelacija.

Oprostni govor.

Predsjednik izjavlja da je izcrpljen dnevni red i da svršava zasjedanje te pročita duboko dinut oprostni govor, u kojem spomenu mimogred razlog, zbog kojeg je podnio svoju ostavku. Zahvaljuje se saboru na uztrajljenu koju je s njim imao, na prijaznostih izkazanih mu; reče da pridaje i nadalje zastupnički mandat.

Zast. Bartoli, kao predsjednik kluba većine, zahvaljuje se predsjedniku na njegovom 40 godišnjem plodonosnom djelovanju na korist pokrajine i njegove stranke.

Želi mu još dugi život, da bi mogao vidići plodove svoga truda i doživiti onaj dan, kad budu izbrisani narodni razdori i kad nastupi mir u zemlji (većina popraćila je živahnim odobravanjem ovaj govor).

Zastupnik Špindler, kao predsjednik kluba manjine, reče: Visoki sabore! Ovoj prigodom, kad je presv. gosp. predsjednik rekao nama: „S Bogom“, nebi bilo pristojno od nas, a da mi njemu ne rečemo s Bogom!

Zaboravljamo u ovom času na sve postupanje njegovo prema nama. Vidimo pred sobom starca, koji je služio Istru 40 godina, ali i ne na našu, već na korist samog jedne narodnosti; vidimo starca pred sobom, koji je vodio predsjedničvo ovoga sabora preko 15 godina, pa kao što je na rekao nama od sreća svoj: „S Bogom i takо mu i mi kličemo: Živo i zdrav bio presv. g. Mate Campitelli! Živo! Žabor se pozivaje tomu pokliku.“

Zatim zaključi predsjednik u imu Njeg. Veličanstva ovo zasjedanje u 12 sati 48 časa.

Govor zast. Špindler. Kad razprava o proračunu školske pokrajinske zaklade za god. 1903. i 1904. u sjednici pokrajinskog sabora 12. novembra 1903.

Visoki sabore! Čutim potrebu, da kod ovog proračuna govorim i to nešto obširnije, kad proračuna naimo koli za godinu 1903. toli za godinu 1904. školske pokrajinske zaklade.

Pređe nego u samu razpravu predjem, biti će mi dozvoljeno, da ustanovim neke činjenice ili okolnosti iz izvješća zemaljskog vijeća o školstvu u školskoj godini 1901./1902. i predpostavim i konstatujem neke druge stvari, da zna svatko, koji bi me slučajno čuo ili čital moj govor, sudiši, kako je ovdje u Istri.

Predpostavljam naime, da ih u Hrvata i Slovencea a samo 1/3 Talijana, te konstatiram, da ih u Istri 210 škola,

a od toga 71 talijanska, 89 hrvatskih i 32 slovenskih. Iz tih brojeva hoćeš vi vidi na svoju, pa se na njih pozivati i reći: Šta se tuže, Talijani imaju mnogo manji broj škola, nego Hrvati i Slovenci.

Ali, gospoda, ovdje i druga tabela, koja tumači, kako je taj vaš govor posve neispravan, jer talijanskih razreda na redovitim školama ima po tabeli II. na 4.

strani 196, hrvatskih 86, slovenskih 33, ukupno dekile hrvatskih i slovenskih 119, a talijanskih 196. — Povisuju još nepravica, koja se iz ove tabele vidi, jedna druga tabela, na strani 11., koja govori

o broju učitelja i učiteljicah. Učitelja i učiteljice imaju na talijanskim školama 217,

na hrvatskim 106, na slovenskim 36; ukupno dakle 142 hrvatskih i slovenskih

prema 217 talijanskih. Kod toga su učeli-

stvo, osobito one, koje se hrane kukcima. Od velike su nam cene i ptice pjevačice,

u obzir samo suplenti i suplentice, koje se nebi smjelo onako divljački uni-

nemaju posebnih razreda, a ne uzimam

štitati. Radi toga bi trebalo nastojati, obzir na razrede hrvatsko-talijansko

naukovnom, to vas je ubolo, što niste našli nego jednog čovjeka, koji se izrazio za rumunjski, a svi su ostali bili za hrvatski. Zato sad uzkratujete trošak i za tu školu. A tako činite i gledate škole u Beleju.

Usuprot vi pomnožavate 8. rubriku, troškove za substituciju, od 3000 K na 10.000 K. Neznam jeli u obzre potrebna svota od 10.000 K, kad se zna, da ima nepotpunjih mjestu, dokle da nema učitelja, koji bi mogli suplirati. — Odinčiste takđer povećati za renumeracije svota od 1.400 K na 3.000 K. Ne bi imali ništa protiv njih, kad bi se pravedno dijeli, ali bojim se, da će se prisrano dijeli, kako obično.

Što se ovdje u izvješću odbora glede titl. 2. spominje 2.000 K moram priznati, da u proračunu ne nalazim nikakvog titula 2., nego je rubrika 18. poste prosta, to mi dakle nije razumljivo.

Tako da dodjelim na konac proračuna za god. 1903, snizit će se proračun zemaljskog školskog vijeća, odnosno zaklade od 575.992 K na 571.076 K, dokle za nešto preko 4.000 K i to, kako rekoh, time, da ne dajete ni crnog kruha gladnim siromasima.

Slične opazke moram učiniti i na proračun za godinu 1904., gdje smanjujete s istih ili sličnih razloga svotu proračuna na 548.039 K time, da brišete iste one škole, što sam ih već spomenuo, te i nove tri škole, koje bi se imale ustrojiti u g. 1904. Dokazati tako da toga, da nećeleti dati ni jedne škole. To se moralo dogoditi, vi ste morali do toga doći, a krivo je školsko vijeće time, što je jedan put dozvolilo, da se učini odluka, po kojoj bi se imale samo tri pučke škole ustrojiti. Na to ste pristali, ali i to da sad pod kojekoljvima izlikana ne držite, te brišete troškove za te tri nove škole, znajuće, da vam se uvick popušta.

Preći ću na naše neke želje, koje imamo istaknuti ovdje, i na predlog, koji sam pismeno prije predao presv. gosp. predsjedniku. Ja sam takav predlog već prošte godine postavio u sjednici od 15. jula 1902., ali nije nigdje bio priobrijan, premda je predsjednik rekao, da će ga tečejem sjednici dati prevesti i pročitati. To nije bilo učinjeno. Zato se danas uslobadjam, jer mi se čini dosta nužno, da taj predlog obnovim.

Visoki sabore neka izvoli odlučiti:

I. Poziva se e. k. vlađa:

1. da ustanoviša pučke škole na temelju § 59. državnog školskog zakona su glasno s § 1. zemalj. škol. zakona od 30. ožujka 1870., a ponovljuša razrede na temelju § 11. drž. škol. zak.

i da bezodredljeno dade tamo ih ustrojiti, gdje već obstoje zgrada ili gdje bi ih se moglo brzo i lako ustrojiti. Spomenuti ću ovdje samo, da lako

§ 59. drž. škol. zakona, kako i § 1. zemaljskog školskog zakona, kažu, da se imava svadje onđe ustrojiti pučka škola, gdje ima u okružju od 4 km. 40 djece, koja su dužna polaziti pučku školu, dokle djece od 6. do 12. godine. Dakako, da je učitljivo protimti i upravo nečuveno ono, što je zem. škol. vijeće odlučilo, da se imaju otvoriti samo tri nove škole na godinu.

Protiv tih zakona se mnogo griesi, a da bude posve stvarao, navesti ću stvarne primjere.

Spominjala se ovih dana škola u Plaviji, pa je iz usta gosp. zem. odbornika g. dr. Cleve pala rieč, da bi bilo nezakonito, kad bi se tamo ustrojila škola, a gosp. odbornik Chersich je rekao, da se tomo ne može zahtijevati ni škola niti podružnica. Ali, gospodo, ako bi bilo nezakonito, da se tamo ustanovi škola, onda nebi ni u Puli osim jedne mužke i jedne ženske škole mogla ni jedna druga škola ustrojiti, jer Pula nema više od 4 km. pa bi moralia sva djece u jednu školu hoditi. Dakle podnipošto nebi bila neza-

Prilog broja 56. „Naša Sloga“.

Istarski sabor.

U Puli, 13. studenoga 1903.

Sjednica IX. (12.)

Zastupnik dr. M. Trinajstić stavi pod rubrike XI. predujmovi, sledeci redlog.

Iznos K 10.000 izvanrednog propisa ovisuje se na K 40.000 i to u svrhu a se ono 30.000 upotrebi za bezkratne zajmove siromašnim vinogradom za obnovu vinograda uništenih fokserom pozivom, da zemaljski odbor zaposluje od c. k. vlade u istu svrhu finans u iznosu od 100.000 kruna.

Taj se predlog na neznanu promjenu prima.

Zast. Andrijević stavi k rubrići XII. razni troškovi, sledeci predlog:

Visoki sabore neka izvoli zaključiti:

Poživa se zemaljski odbor, da od 2000 K proračunih kod ovog naslova za tisk jedne zbirke zakona i naredbama upravnih, doznači 1000 K pripomoći tiskari Kurijeta u Krku, koja je nakon izdati u hrvatskom prevodu sve zemaljske zakone i naredbe upravne naravi.

Većina zabaci taj predlog.

Zatim prihvati većina čitavo poglavje proračuna: potrošak.

Zast. Mandić reče kod razprave o poglavju: pokriće, kod rubrike I.

Visoki sabore! Progovoriti ću sam par rječi stvari o prinosu za upravne troškove, i to poglaviti s toga, što k toj stavci o prinosu i otkriće, i zem. vjereski zavod iznos od K 4000.

U tumaču k ovom proračunu citali smo tužakanje od zemaljskoga odbora, da mu postojiće zgrada u Poreču nedostajuće, za sve potrebe, kao što su prostorije za predsjednika, prisjednike, za pisare itd. Arhiv da mora biti smješten u vlažan podrum, da tamo trunu dragocjene listine; dio biblioteke da je smješten u dvoranu Sv. Franje i u obče sadašnje prostorije da nedostajuće potrebama ureda zemaljskoga odbora.

Poznato nam je, da zemaljski odbor odstupa dio svojih prostorija vjereski zavodu, ali kad bi zbilja imali premale prostorije, morali bi odpraviti vjereski zavod, pa neka si traži drugde prostorije. Ja sam dakle za to, da se briše rubrika, I. stavka, I. primos zemaljskog vjereskog zavoda u iznosu od 4000 K, pa se otkaze stan tomu zavodu, neka si traži drugde prostorije, ta on ima doista prištedjene glavnice, kojom si može sam graditi zgradu.

U istom tumaču citamo, da se daje zemaljskom odboru punomoć, da može radi proširenja, sadašnjih prostorija na zemaljskoj palati podignuti još jedan kat. To je gospodo, znak, da prostorije više nedostajuće, ali prije nego li dademo zemaljskom odboru punomoć, da podigne još jedan kat, dajmo mu radje nalog neka odkaže stan vjereskog zavoda i neka upotrebi njegove prostorije.

Nu pošto znadem, da je svaki naš predlog neuvađen, glasovati ćemo i proti pokriću ove rubrike.

Zast. Mandić kod rubrike III. pokriće: kultura zemaljšta, reče: Kod ove rubrike, visoki sabore biti još kraći kod stavke 2. (globe radi šumskih prekršaja) želi bi, da se utjerivanje tih globe povjeri ako već nećeće občini, u kojoj se je prekršaj dogodio, to barem odnosno kotara, jer bi se tako bolje pazilo na prekršitelje, a iznose, koje bi se dobrolo do globi, upotrebile bi se stalno koristnije nego li biva to sada.

Nadalje bi trebalo, kod stavke: prisjednje za hvatanje ptica, da se u obče zabrani ptičarenje, jer nam je svima poznato od kolike su cene ptice za poljodjelstvo, osobito one, koje se hrane kukcima. Od velike su nam cene i ptice pjevačice, u obzir samo suplenti i suplentice, koje se nebi smjelo onako divljački uni-

nemaju posebnih razreda, a ne uzimam

konita škola u Plaviji, jer kao što se može u Puli, u jednom mjestu, ustanoviti više škola, tako se može i tamo ustrojiti, tim više, jer je veliki potok između Škofije i Plavije, koji nabavlja, pa se ne može prieći, a osim toga dolaze velike bare, koje priče, da ne mogu djecu polaziti škole na Škofiju.

Gleda Brugude rekuo je prisjednik zem. odbora, postovanji Chersich; da mu nije o tom nista poznato, ali znadu to c. kr. oblasti, znadu one to po različitim molbam, znadu to one po ciljem depucijama, a vidi se, da one to znadu iz okolnosti, što je onu školu, kojoj je namjestač učitelja Družba, posjetio takodjer c. k. kolarski Školski nadzornik. Dakle znadu, da postoji tamo Školska zgrada, znadu, da ima tamo sve uslove za ustrojenje škole, pa se ipak škola ne ustanavljuje. Neće to biti krivnja zem. odbora, nego c. kr. vlade i njegovih oblasti.

Gleda Sloma čujem, da je tamo bila komisija na licu mjeseta, govorio je takodjer o tom poštovani član zem. odbora, koji je bio tamo i rekao je, da nema zaprke proti te škole, pa meni nebi ostalo drugo, nego prepričati, da se ta škola čim prije ustroji, jer znam, da su ljudi često putovali radi toga u Trst, a bili su i ovih dana u Puli.

Slično imamo i na Voloskom. Tamo je občina dosta bogata, te bi lakši mogla sagraditi školsku zgradu, a te se škole, hrvatske, ne daje, premda ju občina već 6 ili 7 godina moljaka. Tu opet nije tako prigovora zem. odboru, koliko c. kr. oblastima, koja se dadu vući toliko godina za nos.

Ima nadalje molba iz Maloga Lošinja, ali geđe ta molba, poslana na c. k. Školsku oblast, viši, ne znam, ali znam, da molitelji do sada nemaju nikakvog odgovora. Bar bi se moglo, dati odgovor, da znadu ljudi na čemu su.

O drugoj stvari, što se tiče Družbine molbe za školu u Malom Lošinju, neću ovđe govoriti, jer ne spada na zemaljsko Školsko viće. Reći ću pakto nesto gleda pomoćnjačanju razreda. Eto, gospodo, u Opatiji moli se već dulje za drugi razred. Tamo ima u javnoj pučkoj školi 78 djece, u privatnoj družbini 85, dakle zajedno 168 pa u onakvom mjestu za toliki broj djece, jer su to sve hrvatske djece, ne daje se druga učiteljska sila usprkos svim molbam, dočim se uzdržaje jedna učiteljska sila za samo 23 učenika talijanska. Na Voloskom je slično. Tamo su dvije talijanske učiteljske sile, nainu učitelj i učiteljica, a imade mjesto 40 djece, dočim hrvatska Družbina škola ima 90 djece, ali za koje ni vi ni c. kr. oblasti nemale ni novčića. — U Lovranu trebalo bi takodjer 2 razreda, pošto je 120 djece na jednu učiteljsku silu u hrvatskoj školi. Gleda škole u Zametu imam posebnu interpelaciju. Tamo ima već više godina preko 150 djece, a sada već preko 200. Molilo se već 7 ili 8 godina, da se dade II. razred, zem. školsko viće bilo je jednako pristalo, ali je to zemaljski odbor osuđio. Upravno sudište valjda nije poznalo okolnost, jer je dalo pravo zem. odboru. Ali sada već iua svakako toliko djece, da bi se moralu konačno toj opravdanoj potrebi zadovoljiti.

Prelazim na drugu točku mog predloga, koja glasi:

2. da poduzme vlasti sve shodne korake za otvoreni onih škola i razreda, koji su već ustrojeni.

Ima već toliko ustrojenih škola, kao sto smo vidjeli iz izvješčaja škol. odbora, koje nisu još otvorene. Takova je škola n. pr. u Zbandaju, što je spominjano već i ovih dana u visokom saboru. Ta je škola već ustrojena god. 1899. na račun onih trih, koje bi se morale svake godine ustrojiti. Tek je g. 1901. doslo do toga, da se kupilo zemljište, te se sastavio načrt i troškovnik, po kom bi se moglo sve troškove pokriti jur dozvoljenim nametom do 1904. Ali se ne gradi još ni danas,

jer občina, zvana graditi, neće, a oblasti dopušta, da se također kadkad u sličnim slučajevima ne raspise, nego se jedan ili drugi namjesti, premjesti ili se dvojice zamjene. Ali kod nas osobito u Voloskom kotaru, kada je od izmještice postalo pravilo. Dogodilo se prije više godina u Pažinu, da je namještjan bez raspisa službe učitelj ili nadučitelj, samo da se ne da priliko občini, da bira po svojoj volji. A tako se postupa po čitavoj tako zvanoj Liburniji. U Mošćenicama je toliko puta mijenjan učitelj, a da nije raspisana bila služba. U Lovranu isti je slučaj gleda hrvatskoga odjela. U Opatiji se je namjestilo uređeno talijanskog učitelja, premda su služba bila raspisana i premda je bilo kompetentna za nju. Na Voloskom je takodjer ponovno namještjan učitelj u zadnje doba bez raspisa, te još k tomu čovjek, koji nije sposobljen za učitelja.

Sedmi je zahtjev:

7. da se souda namještja učitelje posve sposobljene za odnosna mjestra

Eto znam n. pr. za Roč, a to je već ovđe u saboru spomenuto, da učitelj tamo nema dovoljno sposobnosti, kako bi morao imati na onoj školi. Spominjem Volosko i opet, da je sada tamo namještjan učitelj, koji neima ispit iz hrvatskog jezika, pa da se njekako nadomjesti njezino neznanje, to se je za hrvatski jezik uzeo učitelja od drugud i daje mu se 400 K na godinu. Moglo se je dobiti učitelja, koji bi znao i hrvatski i talijanski, ali se to nije učinilo. Slično je, gospodo, u Malom Lošinju, gdje mislim od godine 1877. obstoje naredba, da se mora podučavati hrvatski kao predmet, a ipak se nikada ne zahtjeva od učitelja znanje hrvatskog jezika. U Osoru se imenovalo učitelja, koji nezna hrvatskog jezika bez obzira na to, što postoji odluka, da se i tamo podučava hrvatski i što je to u raspisu natječaja bilo istaknuto.

Osmi je točka mog predloga:

8. da se obče obzirom na školstvo u Istri i tri zakoni i čini druge vršiti ih, ne obasirajući se na ništa i na nikoga.

To bi se samo sobom imalo razumjeti, a ipak je nužno posebice izlaknuti.

U devetoj točki predloga tražim:

9. da c. kr. vlasti brže i pravednije rješava molbe i utiske u školskim stravirima.

Ja ću obzirom na ovaj zahtjev samo par primjera navesti. U občini Voloskoj, a to će znati točnije načelnik Voloski i kolega dr. Stanger, molilo se već pre 7 ili 8 godina oblasti, da ustroji hrvatsku školu, a to do danas nije još rješeno, kako bi bez dvojbu moralno bili. Takova je molba iz Malog Lošinja, takova je molba iz Cresa, od lanjske, mislim, godine a najdanas nije do sada jasno rješeno. Isto tako nije rješen utok gleda odmjerjenja školske takse u občini Kastav.

Deseta je točka predloga:

10. da se daju prirediti sversi bolje odgovarajuća druga i treća a po mogućnosti i četvrta čitanke za hrv. pučke škole, a tako i shodne knjige za poljoprivredničke nastavne lećajevne na istim školama.

Kako rekoh već prije, samo zemaljsk. škole, više priznaje da obstojeće knjige nisu shodne, a to valja osobito o hrvatskim školskim knjigama, pa bi bilo nužno, da se učne iščuvne čitanke za 2., 3., i 4. razred, i da se to po mogućnosti povjeri vjestijim i boljim učiteljima. Oni bi to, mislim, znali najbolje učinili. A i poljoprivredničke knjige bile bi jako potrebne, i to naročito hrvatske knjige, a Hrvati su u Istri gotovo svi poljoprivenci, i njima treba pouke i nauke.

Jedanaesta točka glasi:

11. da c. kr. vlasti daju podpore za uređenje školskih vrtova i za udržavanje istih, naročito na seoskim školama, i da nastoji, da se u redu i shodno drže.

Ovdje se slattem s onim, što je juče spomenuo mnogoštevani g. zust. Davanza. On je to spomenuo kod proračuna agrar-

nog viteča, a ja to spominjem kod razprave o školah, jer su stvari školski običci. Posve se slattem s njime, da občine čine, koliko je moguće, ali da bi imale i školske običci; da bi imala država i pokrajina pomoci. A dakako, da bi te oblasti morale po svojim nadzornicima i na to gledati, da gdje je školski vrt, neka ga učitelj slobodno upotrebljava, koliko je moguće i za svoje potreboće, ali neka bude glavno na korist občini, odnosno djeci u gospodarstvenoj nauci.

Zadnja i dvanaesta točka predloga na c. kr. vlasti upravljenog, je:

12. da daje veće podpore učiteljkama kandidatima naročito za hrvatske škole, kojih u pokrajini najviše manjka.

Znam, kad sam bio profesor na učilištu u Kopru, da su se davale veće podpore, od godišnjih 100, 116 ili čak 200 forinti, kasnije se deslo na 100 for., a napokon na 50 for., što je svakako premalo. A ipak te su podpore osobito nužne za hrvatske učenike, jer talijanski dobivaju podpore od strane zem. odbora, a nije ni toliko za potrebu talijanskih učenika na učilištu, jer se može za talijanske škole dobivati učitelja i od druguda, dočim Hrvati ne mogu, kako već spomenutih učitelja i učiteljicu dobiti iz nikuda izvana, te se manjak istih najviše osjeća. Podpore su nužne takodjer stoga, što je služba učiteljska težka, pa se svakomu niti neće ići učiti za tu službu, a ipak bi isao, kad bi mogao dobiti kakvu podršku.

II. Konačno je 2. glavna točka moga predloga:

da se pozore zem. odbor, da ne stavlja zaprička ustanovljanju hrvatskih i slovenskih pučkih škola i razreda, i u obče, da u školskim starima rabi iste mjerje prema Hrvatom i Slovencem, kao i prema Talijanom.

Spomenuti su samo neke krivice, što ih čini zem. odbor, osim onih, koje sam konstatirao iz izvješnja.

U Barbanskoj občini u Petehi imala se već 1895. ustanovili škola, pa postoje se nije složilo za mjesto, a prigovarao je član zem. odbora, od tada ta stvar visi već 8 godina. Spomenuti su i opet Volosko, Sušnjevicu, Sv. Lovreč, Pazinsko polje, Vranju, Pasjuk, Žbandaj i toliko druge, kojim se prouviše zem. odbor, da se dada škola, a nebi se smio protiviti ako bi htio bili pravedan prema Hrvatom i Slovencem.

Kako se u obče pristrano postupa, vidi se iz jednog primjera u Pazinskoj občini. U Pazinu gradu obstojeći jedna škola talijanska mužka i jedna talijanska ženska, a jedna hrvatska mješovita. Na talijanskoj su mužkoj školi 4 razreda: i 4 učitelja, a bilo je predprošle g. 103 djece, a prošle 116 na 4 učitelja. Na 3 učiteljice u talijanskoj ženskoj školi bilo je predlani 168 a lani 150 djece. Na hrvatskoj poluškoli bilo je na samo 2 učiteljske sile u mješovitoj školi predlani 148 djece, a lani 175. Dakle za 103, odnosno za 116 djece mužke na talijanskoj mužkoj 4 učiteljske sile, a za 175 djece na hrvatskoj samo dve, odnosno sada, kako primjećuje drugi Trinajstčić, tri, ali i to samo privremeno.

Ja sam, gospodo moja, naveo ovde razloge, s kojih ne možemo glasovati za predloženi proračun, što ga je prije predložio zast. Vareton. Naveo sam takodjer i razne naša želje i težnje, i to opravdane želje i težnje. Znamo, da i vi s one strane visoke kuće izražavate često mnoge želje i postavljate predloge, i znamo da vam ih vlasti i izpunjava, premda često nisu opravdani. Naše su težnje i naši predlozi posve temeljni na zakonu, pa bi ih morala već jednom c. k. vlasti izpuniti. Fiat justitia et exequatur lex!

(Slijedi.)